Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 214
Marți 15 mai 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R.P.R.

In acest număr:

Insămînțatul bumbacului să se execute în cel mai scurt timp și în bune condiții agrotehnice

Campania însămînțărilor de primăvară este pe sfîrșite. In general au mai rămas de însămînțat culturile din epoca a III-a printre care se numără și bumbacul. Pînă la data de 12 mai, semănatul bumbacului s-a executat în proporție de 60,9 la sută din suprafața planificată. Cele mai avansate regiuni la însămînțatul acestei plante sînt: Craiova cu 68,7 la sută și București cu 61,7 la sută. Rămase în urmă sînt regiunile Constanța, unde pînă la data arătată mai sus, se însămînțase numai 37,4 la sută din plan, și Galați, unde, de asemenea, însămînțarea lui a fost executată în procent de numai 38 la sută.

Deoarece timpul este înaintat, însămînțatul bumbacului trebuie grăbit prin toate mijloacele, astfel ca pînă la sfîrșitul acestei săptămîni să fie terminat în toate regiunile cultivatoare. Pentru a da posibilitate semințelor să încolțească în bune condiții, iar plantelor să crească și să se dezvolte uniform, este necesar ca terenurile destinate acestei culturi să fie bine pregătite, lucrîndu-le înainte de semănat cu cultivatoarele sau cu prășitoarele la o adîncime de 4—5 cm. De asemenea, sămînța de bumbac trebuie expusă la soare înainte de a o semăna, pentru a-i mări energia germinativă.

In această primăvară, timpul fiind rece și ploios, este necesar ca bumbacul să se semene mai la suprafață, grăbindu-i-se astfel răsărirea. La executarea acestei lucrări trebuie să se folosească în cea mai mare măsură mașinile, pentru ca sămînța să fie îngropată la aceeași adîncime, iar semănatul să se facă în rînduri drepte, pentru a se putea executa prășitul cu mijloace mecanizate. De asemenea, se recomandă ca rîndurile de bumbac să fie orientate de la sud la nord. In felul acesta, se dă putința plantelor să se dezvolte mai bine și uniform și să ajungă mai repede la maturitate.

Toată atenția îngrijirii culturilor

Cu eforturi sporite, oamenii muncii de pe ogoare zoresc terminarea însămînțărilor. Pînă acum cîteva zile, regiunile Craiova, Stalin, Hunedoara, Constanța, Baia Mare, Cluj, Oradea și Pitești — cu excepția suprafețelor inundate și a unei părți din suprafețele destinate culturilor din epoca II-a au terminat însămînțările.

Știința agricolă și experiența fruntașilor recoltelor bogate ne învață însă că pentru a obține recolte bogate nu-i de ajuns numai să semeni la timp și bine. O mare importanță ocupă în lupta pentru sporirea rodniciei pămîntului lucrările de îngrijire a culturilor. Plivitul buruienilor, grăpatul, prășitul, combaterea dăunătorilor etc. sînt lucrări ce se cer a fi făcute la timp și bine, ca și semănatul.

Deosebită grijă trebuie dată în aceste zile întreținerii semănăturilor de toamnă. Așa cum reiese din datele sosite la Ministerul Agriculturii, în unele regiuni, ca de exemplu, regiunea Galați, mai sînt încă acoperite cu apă suprafețe însemnate cu culturi de toamnă. Pe aceste terenuri trebuie să se execute neîntîrziat lucrări de scurgere a apelor, pentru a salva culturile de la pieire prin înăbușire. De asemenea, semănăturile de toamnă slab dezvoltate trebuie îngrășate cu îngrășăminte chimice sau organice, potrivit indicațiilor date de inginerii și tehnicienii agronomi. Un bun exemplu în această privință l-au dat colectiviștii din comuna Scheia, raionul Suceava, care au împrăștiat pe cele 50 ha de grîu și secară de toamnă peste 3.000 kg de azotat de amoniu și superfosfat.

Ploile multe căzute în această primăvară, precum și temperatura ridicată din ultimele săptămîni, au înlesnit creșterea și înmulțirea rapidă a buruienilor. In unele raioane din regiunile Hunedoara, Constanța și altele, semănăturile de toamnă sînt năpădite pe suprafețe întinse de rapiță sălbatică, pălămidă, știr și alte buruieni. Este știut că plantele neplivite sau neprășite la vreme rămîn pipernicite și dau producții mai mici la hectar cu aproape 300—400 kg. Pentru a nu avea pierderi de recoltă, cultivatorii trebuie să cerceteze cu atenție lanurile și să înceapă fără întîrziere plivitul buruienilor, repetîndu-l ori de cîte ori este nevoie. Pilduitor în această privință este exemplul colectiviștilor din comunele Ciumești și Petrești și al întovărășiților din comunele Moftinu Mare și Urziceni, raionul Carei, regiunea Baia Mare, care au ieșit primii la plivitul păioaselor de toamnă.

Grijă deosebită față de îngrijirea culturilor dovedesc și muncitorii din G.A.S. Dîlga, regiunea București, care au executat plivitul cu ajutorul ierbicidelor pe mari suprafețe cultivate cu păioase.

In unele raioane, se observă însă tendința păgubitoare de a se aștepta cu începerea îngrijirii culturilor pînă la terminarea completă a însămînțărilor. Organele agricole și de stat trebuie să îndemne pe cultivatori ca, o dată cu însămînțarea ultimelor hectare, să treacă neîntîrziat și la plivitul buruienilor din semănături.

Pentru belșugul recoltei din acest an o importanță deosebită are buna îngrijire a semănăturilor de primăvară. Dacă pe semănături s-a format crustă, aceasta trebuie distrusă prin boronit, atît înainte cît și după ce plantele au răsărit. In felul acesta se împiedică evaporarea apei din pămînt și se ușurează mult răsăritul și creșterea plantelor. In această primăvară, din cauza folosirii unor semințe cu slabă putere de încolțire, a însămînțării tîrzii a unor culturi sau din cauza atacului dăunătorilor, s-ar putea ca în unele locuri să existe noi goluri în semănături. Pentru a nu micșora recoltele, lanurile trebuie cercetate cu atenție, iar golurile completate cu seminte din același soi, sănătoase și curate, care mai înainte au fost ținute în apă călduță pentru a li se grăbi încolțirea.

Aproape în toate regiunile țării, culturile prășitoare din epoca I care au fost semănate la vreme, cum sînt floarea-soarelui și sfecla de zahăr, precum și porumbul, în unele regiuni au răsărit, dar creșterea și dezvoltarea lor sînt stingherite de dezvoltarea buruienilor. De aceea, este necesar să se treacă fără întîrziere la prășitul acestor culturi. Prașilele făcute la vreme și potrivit agrominimului aduc sporuri însemnate de recoltă. Porumbul prășit de trei ori, bunăoară, poate da o recoltă mai mare cu peste 1.000 kg. de boabe la ha. față de cel prășit numai o singură dată.

Hotărîți să obțină în acest an recolte cît mai bogate, colectiviștii din comuna Sîntana, regiunea Oradea, au executat la vreme prașila I pe cele 80 de hectare cu sfeclă de zahăr. Prașila I s-a efectuat pe mari suprafețe și în gospodăriile agricole colective din comunele Rîciu, Urișor și Cristeiu de Mureș, regiunea Cluj, precum și pe loturile țăranilor muncitori din raioanele Pecica, Sînnicolau Mare și Arad, regiunea Timișoara. De asemenea, harnicii mecanizatori de la S.M.T. Cobadin, regiunea Constanța, avînd pus la punct utilajul necesar, au început zilele trecute prășitul mecanic la floarea-soarelui, pe tarlalele gospodăriei agricole colective din Negrești.

Pentru terminarea cît mai grabnică a primei prașile, este necesar să se folosească din plin și cu întreaga capacitate de lucru, prășitorile cu tracțiune animală, cultivatoarele, tractoarele și mașinile speciale etc. De asemenea trebuie luate măsuri pentru transformarea unui număr cît mai mare de pluguri și rarițe în prășitori, lucru care poate fi făcut cu ușurință la orice atelier de fierărie din satul sau comuna respectivă.

In vederea obținerii unor recolte cît mai îmbelșugate, cultivatorii trebuie să-și îndrepte atenția asupra combaterii dăunătorilor. In această primăvară, mai mult ca în ceilalți ani, datorită condițiilor deosebite de climă, ne putem aștepta la atacuri de dăunători. In regiunile Timișoara, Constanța și București, s-au și semnalat atacuri de gărgărițe la sfecla de zahăr și porumb. De asemenea, în regiunile Galați, Autonomă Maghiară, Stalin și Oradea, au apărut gărgărița lucernei și purecii inului, iar în regiunile Ploești, Timișoara, Stalin, Baia Mare și altele, se constată zboruri masive de cărăbuși de mai. Pentru a preîntîmpina eventualele pierderi de recoltă, fiecare producător agricol este dator să-și cerceteze cu mare atenție lanul și să anunțe organele agricole de îndată ce constată atacuri de dăunători.

Desfășurînd o muncă de îndrumare temeinică și neîntreruptă în mijlocul țăranilor muncitori în scopul executării la vreme și în condiții optime a fiecărei lucrări de îngrijirea culturilor, inginerii și tehnicienii agronomi au datoria să sfătuiască pe țăranii muncitori să se unească în cooperative agricole de producție, explicîndu-le că în felul acesta vor putea executa mai repede și mai ușor fiecare lucrare în parte și dobîndi recolte îmbelșugate.

Pentru o recoltă bogată de struguri și fructe

Viticultorii din Secția Bogdana a gospodăriei agricole de stat Dîlga, raionul Lehliu, muncesc cu însuflețire pentru a recupera din timpul pierdut datorită condițiilor neprielnice de climă.

Iată, în clișeul de alături, echipa condusă de Tudor Streche executînd repede și bine cercuitul viței de vie.

Muncă rodnică în viile și livezile de la Dumbrăveni

Renumite în toată țara sînt viurile din podgoriile de pe Tîrnave. Condițiile de climă și sol de aci sînt deosebit de favorabile cultivării viței de vie. Dar, cu toate acestea, fără intervenția pricepută a oamenilor, vița de vie n-ar da roade.

Acest lucru le este bine cunoscut muncitorilor din sectorul viticol al gospodăriei agricole de stat Dumbrăveni, regiunea Stalin, care se străduiesc să execute în fiecare an lucrările la timpul potrivit și cît mai bine. In acest an, ei au început lucrările în vii încă din primele zile de desprimăvărare. Folosind cu pricepere fiecare ceas din timpul bun de lucru, ei au reușit ca pînă la 25 aprilie să execute dezgropatul, tăierile, arăcitul și cercuitul viței pe toate cele 278 ha de vie pe rod și 40 ha de vii tinere ale gospodăriei.

De asemenea, deși în ultima vreme timpul a fost mai mult ploios, muncitorii din sectorul viticol au reușit să execute și sapa mare, în procent de aproape 40 la sută din întreaga suprafață. Fruntașă pe gospodărie la executarea acestor lucrări este secția viticolă. Cund, condusă de tov. Samson Oprea.

★

Pe lîngă sectorul viticol, gospodăria agricolă de stat Dumbrăveni are și 386 ha cu pomi fructiferi, dintre care 180 ha cu pomi pe rod. In iarna și în primăvara acestui an, au fost curățați de omizi și stropiți de cîte două ori, împotriva dăunătorilor toți pomii din livada gospodăriei.

Totodată muncitorii din acest sector au executat cu multă grijă și pricepere tăierile pentru formarea coroanei la pomii tineri, pe o suprafață de 180 ha.

O preocupare de seamă a conducerii gospodăriei agricole de stat din Dumbrăveni este și producerea materialului săditor. Numai în anul acesta, de pildă, gospodăria a livrat puieți de pomi roditori cu 15 la sută mai mult față de numărul planificat.

E. M.

Sînt pe terminate cu lucrările de primăvară în vii

Experiența gospodăriilor agricole de stat fruntașe în cultura viței de vie a dovedit că obținerea unor recolte bogate de struguri la ha este condiționată în mare măsură de felul cum sînt executate lucrările de întreținere a viilor.

Cunoscînd acest lucru, conducerea gospodăriei agricole de stat Ceptura, regiunea Ploești, și-a asigurat din vreme brațele de muncă necesare, încheind contracte cu țăranii muncitori și angajînd numărul necesar de muncitori zilieri. Avînd asigurate forțele de muncă, gospodăria a putut să înceapă de timpuriu lucrările de dezgropat, tăiere, copcit, cercuit, sapă mare etc. Datorită acestui fapt, pînă acum cîteva zile s-a reușit să se termine lucrările de dezgropat, tăiere, arăcit și cercuit pe 186 ha de vie, iar sapa mare s-a făcut pe 103 ha. Totodată, s-au executat și arătura printre rînduri, cu pluguri trase de animale, pe o suprafață de 58 ha de vie.

Cele mai bune rezultate la muncile în vii au fost obținute în sectorul 2, condus de maistrul viticol Anatol Semenciuc, unde s-a executat și sapa mare pe 80 la sută din suprafața de vie a sectorului. Printre primii care au terminat lucrările de primăvară în vii se numără contractanții fruntași Gheorghe Belu, Grigore Stelian, Ilie Corcicov, Ovidiu Metea. Anul trecut, pe parcelele lucrate de ei s-a obținut o producție de peste 15.000 kg de struguri la ha.

Paralel cu buna desfășurare a lucrărilor în vii mai sus menționate, conducerea gospodăriei se preocupă îndeaproape și de aprovizionarea cu materialul necesar celorlalte lucrări din timpul vegetației viței de vie. Pînă acum, au fost procurate 3.000 kg de sulfat de cupru și o mare cantitate de rafie. De asemenea, în gospodărie sînt în toi muncile de revizuire și reparare a vermorelelor și a vaselor necesare executării stropirilor contra manei viței de vie.

C. VASIA

Mai așteptați!

In vreme ce în depozitul raional U.R.C.C. Giurgiu zac peste 3.000 kg de sulfat de cupru, țăranii muncitori din comunele Băneasa, Petrele, Perieni, Gastiru și altele, comune unde sînt cele mai mari suprafețe de vii altoite din raion, bat zilnic drumul în zadar la cooperativele din comune, căutînd sulfat de cupru pentru stropitul viilor. In loc de sulfat de cupru, ei primesc mereu același răspuns:

— Da, există sulfat de cupru, dar... în depozit, la Giurgiu. Mai așteptați...

Acest lucru se întîmplă fiindcă secția agricolă a sfatului popular raional Giurgiu nu se grăbește să dea depozitului raional repartiția pentru ca sulfatul de cupru din depozite să poată fi trimis la cooperativele din comunele sus amintite.

Credem că ar fi cazul ca tov. ing. Marin Nicolae, șeful secției agricole, împreună cu președintele U.R.C.C. Giurgiu, să nu mai aștepte, ci să găsească de îndată soluția cea mai potrivită ca țăranii muncitori din aceste comune să nu mai fie puși în situația de a pierde zile în șir pe la ușile cooperativelor, în așteptarea sulfatului de cupru.

Traian Barbălată
corespondent voluntar

Au terminat prașila I la sfecla de zahăr

Membrii gospodăriei colective „Vasile Roaită" din comuna Ziduri, raionul R.-Sărat, antrenați în întrecere socialistă, au trecut cu însuflețire la lucrările de întreținere a culturilor.

Brigada I, condusă de tov. Iordache Olteanu, a terminat înainte de termen prima prașilă a sfeclei de zahăr pe suprafața de 10 hectare. Aceeași lucrare și pe aceeași suprafață cultivată tot cu sfeclă de zahăr, au executat și membrii brigăzii a II-a, care acum cîteva zile au raportat cu mîndrie că și-au îndeplinit angajamentul luat în cadrul întrecerii.

Tovarășele Ioana Anghel, Maria I. Apostol, Paulina Popa, Niculina Huidan, Paulina Lazăr, care sînt colectiviste numai din acest an, s-au situat în frunte la lucrările de întreținere a culturilor.

T. Budescu
corespondent voluntar

Gata pentru a începe întreținerea culturilor

La data de 29 aprilie — cu 5 zile înainte de termen — mecanizatorii de la S.M.T. Făgăraș au reușit să îndeplinească planul pe campania de primăvară în proporție de 118 la sută. Rezultate deosebit de frumoase au fost obținute de brigăzile a 7-a și a 10-a, care și-au realizat planul în procent de 133 la sută și respectiv 123 la sută.

O dată terminate însămînțările de primăvară, mecanizatorii acestei stațiuni au început muncile pregătitoare pentru întreținerea culturilor. Pînă acum, au fost revizuite cele 4 tractoare M.T.Z. care vor fi folosite la lucrările de prășit, precum și mașinile de împrăștiat îngrășăminte chimice, și au fost încheiate contracte cu mai multe gospodării colective pentru efectuarea acestor lucrări.

O deosebită atenție a acordat conducerea S.M.T.-ului Făgăraș și instruirii mecanizatorilor pentru a ști cum să folosească tractoarele speciale M.T.Z. atît la prășitul culturilor cu portul înalt, cît și la prășitul celor cu portul mic, cum sînt cartofii și sfecla de zahăr.

In prezent, agronomii de sector de la S.M.T. Făgăraș cercetează cu atenție gradul de dezvoltare a culturilor, pentru a putea începe la timp lucrările de întreținere la unitățile cu care s-au încheiat contracte în acest scop.

B. GHEORGHE

Calitatea lucrărilor — sarcină de frunte

Pentru mecanizatorii de la S.M.T. Costești, regiunea Pitești, efectuarea unor lucrări de bună calitate pe terenurile unităților deservite este o preocupare de seamă.

Brigada I, de sub conducerea tov. Alexandru Tănase, de pildă, a lucrat pe tarlalele întovărășiților din comuna Costești. Din brigadă face parte și tînărul utemist Nicolae Chiriță, care, prin realizările obținute, a devenit fruntașul brigăzii.

In dorința de a face numai arături de bună calitate, Nicolae Chiriță aplică în munca lui de zi cu zi cele învățate în iarnă, la cursurile profesionale. Astfel, pentru a înlătura clinurile și greșurile, înainte de a începe arătura, el trage de-a latul parcelei o brazdă marginală de control, la o distanță de 8-10 metri de capete. După ce trage brazda marginală, trece la executarea arăturii propriu-zise pe parcela respectivă. In porțiunile dintre capătul parcelei și brazda marginală, execută întoarcerea agregatului, plugul pe aceste porțiuni fiind scos din brazdă. După terminarea arăturii, paralel cu brazda de control trage capetele, încheind astfel lucrarea în cele mai bune condiții agrotehnice, fără șanțuri și coame, brazdele fiind în linie dreaptă.

Arătura cu ajutorul brazdei marginale de control prezintă următoarele avantaje: se înlătură clinurile și greșurile de la capete, ca și de pe întreaga arătură; adîncimea brazdei este uniformă pe toată lungimea tarlalei; brazdele se pot trasa în linie perfect dreaptă; capetele se pot executa în cele mai bune condiții.

Lucrul de bună calitate executat de tractoristul Nicolae Chiriță, ca și randamentul înalt obținut în exploatarea tractorului pe care-l conduce, l-au situat pe acest tractorist printre fruntașii stațiunii. Și ca el lucrează și alți tractoriști de la S.M.T. Costești.

TOMA PACUREȚU
organizator de partid în S.M.T. Costești, regiunea Pitești

In aceste zile, pe tarlalele G. A. S. Caracal

Folosind timpul bun de lucru, muncitorii gospodăriei agricole de stat Caracal, regiunea Craiova, au început însămînțarea bumbacului.

In fotografie: tractoristul Marinescu Nicolae din brigada a II-a ajutat de muncitoarele Pîrlogea Oprică și Neagu Ecaterina, semănînd bumbacul pe o tarla de la secția Deveselu. El a însămînțat în prima zi de lucru peste 15 hectare cu bumbac.

La G.A.S.-Caracal, secția Deveselu, muncitoarele din brigada I-a de cîmp, condusă de tov. Suschevici Nicolae, au trecut din timp la întreținerea culturilor. Această brigadă a plivit pînă acum 180 de hectare din suprafața de 350 hectare cu grîu de toamnă pe care o are în primire.

Străbătînd o regiune rămasă în urmă cu însămînțările

Cine are curiozitatea să-și arunce privirile în aceste zile, cînd ne apropiem de mijlocul lunii mai, pe harta ce înfățișează situația însămînțărilor de primăvară din întreaga țară, poate constata fără greutate că regiunea Ploești se află la coada... clasamentului.

Pînă la data de 8 mai 1956, în această regiune mai erau de arat încă 17.245 ha și de însămînțat 60.277 ha, dintre care cu floarea-soarelui încă 800 de hectare, cu sfeclă de zahăr, 791 ha, cu cartofi încă 935 ha etc.

Din ce cauză, oare, această regiune, în care există un mare număr de tractoare și mașini agricole (numai S.M.T.-urile sînt dotate cu cca 600 de tractoare) și 31.315 atelaje, unde lucrează sute de ingineri și agronomi destoinici, a rămas atît de mult în urmă cu însămînțările de primăvară? Din ce cauză sute de hectare de teren repartizat pentru unele culturi, cum sînt sfecla de zahăr, cartofi, floarea-soarelui, cînepă, plante medicinale și altele — ce ar fi trebuit de mult însămînțate — stau și acum nearate și nesemănate?

Timp neprielnic sau...?

La Direcția agricolă regională Ploești se caută multe scuze pentru justificarea acestei stări de lucruri.

— Ne-au stînjenit mult ploile, ne-a spus tov. Constantin Dumitrescu, directorul adjunct al Direcției agricole regionale; altfel n-am fi noi pe la coadă...

Oare așa să fie? Ploile sînt de vină? ori lipsa de bună organizare a muncii? Să vedem.

...Iată-ne în comuna Dărmănești, din raionul Ploești (raionul codaș pe regiune), în dimineața zilei de 7 mai. Soarele învăpăiază cu trîmbe de aur cîmpul de mult zvîntat. La marginea comunei, chiar pe șosea, un grup de 40—50 de țărani muncitori, în frunte cu președintele sfatului popular comunal, Constantin Niță, privesc cu neliniște în depărtare.

— Trebuie să pice el, nu se poate — zice tov. Constantin Niță, pentru a-i liniști pe oameni. Țăranii muncitori trec alături de șosea și înconjoară cele 4 tractoare K.D.—35 ale brigăzii a noua de la S.M.T. Ciorani, lăsate singure, în paza unui elev. Băiatul se uită îngrijorat la oameni și, înțelegîndu-le gîndul, grăiește suindu-se pe un tractor:

— Nu știu cum să-l pornesc, că aș intra eu în brazdă cu K.D.-ul ăsta. Am învățat să conduc. Dar eu zic că trebuie să pice tractoriștii...

Vine însă vremea prînzului apoi seara, și tractoriștii nicăieri.

N-au venit mecanizatorii din brigada a noua nici în ziua de 8 mai, deși și această zi a fost foarte bună de lucru. Iar pe țarina comunei, 1.000 de hectare stau neînsămînțate. Numai cu dughie și cu porumb mai sînt de însămînțat aci aproape 800 de hectare. Cu cele 4 K.D.-uri s-ar fi putut ara cel puțin 12—13 hectare zilnic.

Numai timpul ploios să fie oare cauza pentru care în comuna Poienarii Burchi (nu prea departe de Dărmănești) încă aproape 1.000 de hectare mai sînt de însămînțat, sau nepăsarea de care dau dovadă organele de stat și agricole locale?

Cînd se așteaptă să cînte cucul...

In biroul sfatului popular al comunei Smîrdan, din raionul Pogoanele, e liniște. Tov. Florian Petrescu, tehnicianul punctului agricol (care are sarcina să îndrume muncile agricole și în comunele Florica și Brădeanu), stă lîngă telefon, privește pe fereastră la ograda însorită și parcă visează. In încăpere, intră un țăran muncitor, mărunțel și roșu la obraz, care-și dă căciula pe ceafă și-l întreabă pe tehnician, trezindu-l din visare:

— Tovarășul secretar nu-i aici?

— N-a venit...

Apoi deșteptîndu-i-se interesul profesional, tehnicianul zice:

— 'Mneatale ai pus porumbul, bade Tănase?

— Cum să-l pun? răspunde acesta, înveselit. Nici o grijă, că știu eu bine rînduielile: cînd oi auzi cucul cîntînd, atunci ies la semănat.

In loc să-i arate că nu-i bine așa, tov. Florian Petrescu rîde și el:

— Zi, cînd oi auzi cucul! Ei, bată-te norocul!

Și-i face semn cu mîna să-l caute pe secretar pe dincolo...

...Dar să-l lăsăm pe tehnicianul Florian Petrescu să viseze în continuare și să poposim în comuna Meteleu.

Și aici cîmpiile sînt însorite și aburesc, redeșteptate la viață. Dar numai ici, colo, vezi cîte un atelaj lucrînd agale. Restul atelajelor, peste 400, cu care s-ar putea însămînța în fiecare zi cel puțin 180 de hectare, lipsesc de pe cîmp. Se vede că sînt la alte treburi. Neîndoielnic că și aici, mulți țărani muncitori, neîndrumați de către organele agricole și de către membrii comitetului executiv al sfatului popular (președinte tov. Ion Chirițescu), așteaptă să audă mai întîi cucul cîntînd și apoi să pornească la semănatul porumbului. Nu e de mirare că la 9 mai, în această comună mai erau de însămînțat peste 1.000 de hectare.

Nici în comuna Pogoanele situația nu-i mai bună. Izlazul comunal, pe care ar fi trebuit să fie semănate în primăvara aceasta 75 de hectare cu iarbă de Sudan, 50 de hectare cu borceag, sfeclă furajeră și altele se află... ca și astă-iarnă. De altfel din vina agentului agricol Dragomir Manea, sămînța de sfeclă furajeră n-a fost adusă nici pînă acum de la secția agricolă raională.

Unde oamenii dovedesc hărnicie...

In regiunea Ploești, s-au obținut totuși, în aceleași condiții de climă și sol, rezultate însemnate la muncile agricole de primăvară. De exemplu, în cele 13 gospodării de stat din regiunea Ploești, însămînțările cu excepția a 390 ha încă inundate de la G.A.S.-urile Săhăteni, Drăgănești, Ceptura și Răzvan, au fost terminate la vreme.

Numeroase gospodării agricole colective, ca cele din Romînești, Șirna, Tîrgșorul Vechi, Tîrgșorul Nou, Rîfov și altele, au terminat de asemenea însămînțările de primăvară.

Stațiunea de mașini și tractoare Poșta Cîlnău și-a îndeplinit planul de producție din campania de primăvară, iar S.M.T. Bărcănești a obținut rezultate asemănătoare, însămînțînd la timp și în bune condiții agrotehnice diferite culturi pe terenurile unităților deservite.

★

După cum arată faptele, rămînerea în urmă a însămînțărilor în regiunea Ploești, nu se datorește numai unor cauze de ordin obiectiv, așa cum caută să justifice tovarășii din conducerea Direcției agricole regionale, ci proastei organizări a muncii, nefolosirii tuturor mijloacelor de lucru în timpul prielnic, lipsei de control și îndrumare operativă pe teren a muncilor agricole.

ION DRINCU

Sarcini de nedespărțit în lupta pentru înflorirea agriculturii

De curînd, cîțiva redactori ai ziarului nostru s-au deplasat în comunele raionului Vidra, regiunea București, pentru a analiza felul în care organele de stat și agricole locale împletesc în activitatea lor sarcinile privind creșterea producției agricole cu cele ale luptei pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Publicăm mai jos cîteva din constatările făcute de redactori în urma raidului-anchetă întreprins.

Un exemplu demn de urmat

Studierea și dezbaterea documentelor celui de al doilea Congres al partidului au însemnat și pentru organele de stat și agricole din comuna Prundu un puternic îndemn și îndreptar în muncă. Șeful punctului agricol (tehnicianul agronom Gheorghe Pelcu), înțelegînd că sarcinile luptei pentru dezvoltarea agriculturii și sarcinile luptei pentru transformarea socialistă a agriculturii nu sînt două lucruri diferite, ci două aspecte ale aceleiași probleme, a început să participe activ la munca politică și organizatorică pentru intensificarea ritmului de transformare socialistă a agriculturii în satele din cuprinsul comunei. Sub îndrumarea organelor de partid și cu sprijinul sfatului popular comunal, în satele comunei s-au alcătuit colective de agitatori care au dus o intensă muncă de lămurire în rîndul țăranilor muncitori spre a-i convinge să pășească pe calea cooperării în producția agricolă. Dintr-un astfel de colectiv de agitatori a făcut parte și tehnicianul agricol.

Una din principalele metode folosite de agitatori a fost munca de lămurire dusă zi de zi, cu fiecare țăran muncitor în parte. Membrii colectivului de agitatori și-au împărțit munca pe sectoare, fiecare avînd sarcina să discute cu un anumit număr de țărani muncitori. Folosind exemple concrete, luate din viața gospodăriilor colective din comună, cît și din viața gospodăriilor colective fruntașe din raion, ca, de pildă, cea din Dobreni, unde s-a organizat și o vizită, precum și a întovărășirii din satul Cîmpurelu, tehnicianul agricol a explicat pe larg țăranilor muncitori foloasele ce le pot avea dacă își unesc ogoarele și le lucrează în comun. Prin calcule simple, făcute împreună cu țăranii muncitori individuali, el le-a demonstrat cu ajutorul cifrelor diferența mare dintre recoltele și veniturile colectiviștilor și cele dobîndite de individuali.

Pe lîngă munca de lămurire de la om la om, tehnicianul agronom a mai folosit cu succes lecțiile de la cursul agrozootehnic, precum și conferințele ținute la căminul cultural. Cu acest prilej, el le-a demonstrat în mod științific țăranilor muncitori participanți că numai pe terenuri întinse, fără haturi, mașinile agricole pot fi exploatate nestingherit și cu randament înalt, că numai în asemenea condiții pot fi aplicate toate metodele înaintate recomandate de știința agrotehnică.

Munca de lămurire la care a participat în mod activ tehnicianul de la punctul agricol a dat roadele așteptate. In răstimp de aproape o lună de zile, 20 de familii de țărani muncitori au făcut cereri de înscriere în gospodăria colectivă, iar alte 65 de familii și-au unit 95,73 ha întemeind întovărășirea „16 Februarie 1933". Lucrările de comasare a terenurilor celor înscriși în întovărășire au fost mult ușurate datorită faptului că s-a reușit să se atragă în întovărășire țăranii muncitori care aveau ogoare învecinate.

După inaugurarea întovărășirii agricole „16 Februarie 1933", care a avut loc în luna februarie, munca politică și organizatorică pentru atragerea de noi grupuri de țărani muncitori pe calea agriculturii socialiste n-a încetat nici o clipă. Dimpotrivă, ea a fost intensificată. La cele 14 case de citit, la manifestațiile culturale, la conferințele ținute la căminul cultural, oriunde se adunau țăranii muncitori, agitatorii organizau pe loc convorbiri, discutînd pe larg foloasele ce le aduce lucrarea în comun a pămîntului. Ca rezultat, după cîteva săptămîni s-a inaugurat cea de a doua întovărășire, denumită „Drumul belșugului", care cuprinde un număr de 66 de familii de țărani muncitori cu 101,33 ha de teren.

O dată înființate, tehnicianul punctului agricol nu a lăsat noile întovărășiri să se descurce cum or putea în problemele organizării muncii și ale producției. Zi de zi, el a venit în mijlocul noilor întovărășiți, ajutîndu-i practic la întocmirea planului de producție și la organizarea muncilor agricole de primăvară. El i-a sfătuit pe întovărășiți să se ajute unii pe alții cu brațele și atelajele, spre a putea executa în comun arăturile și însămînțările agricole. In acest scop, la adunarea generală a întovărășirilor, tehnicianul agronom i-a ajutat să întocmească un tarif de plată al lucrărilor făcute cu brațele sau cu atelajele, de către un întovărășit în folosul altuia.

După începerea muncilor de primăvară, tehnicianul agricol Gheorghe Pelcu a continuat munca de lămurire în rîndul țăranilor muncitori individuali în scopul convingerii și atragerii lor spre gospodării colective sau întovărășiri agricole.

N. IANCU

Urmări ale nepăsării și lipsei de răspundere

In documentele celui de al doilea Congres al partidului se arată că sarcinile privind creșterea producției agricole și sarcinile luptei pentru transformarea socialistă a agriculturii sînt de nedespărțit, că separarea lor frînează creșterea producției și dezvoltarea agriculturii în general.

Unele organe agricole, însă, nu înțeleg importanța ce o are traducerea în viață a acestor sarcini, considerînd — în mod greșit — că rolul lor este de a da îndrumări agrotehnice țărănimii muncitoare pe linia creșterii producției agricole. Așa procedează, de exemplu, inginerii și tehnicienii de la punctul agricol Copăceni, în frunte cu tovarășa Brîndușa Alexe, șefa punctului. Aceștia socotesc că munca politică și organizatorică pentru formarea de noi cooperative de producție agricolă nu-i privește, că aceasta este o sarcină numai a organelor de partid și a sfaturilor populare. De aceea, nu-i de loc întîmplător faptul că din 1953 și pînă la începutul acestui an în cele trei comune și două sate din raza de activitate a punctului agricol Copăceni nu s-a mai înființat nici o altă cooperativă de producție, iar în cele două întovărășiri agricole existente s-au înscris în ultimele 4 luni un număr neînsemnat de țărani muncitori.

Dacă inginerii și tehnicienii de la acest punct ar fi studiat condițiile social-economice locale, dacă ar fi sprijinit și îndrumat formele de întrajutorare a țăranilor muncitori la irigarea grădinilor, s-ar fi putut alcătui în această primăvară asociații simple pentru cultivarea de legume și zarzavaturi sau pentru cultivarea căpșunilor.

Mulți țărani muncitori din satele aflate în raza de activitate a punctului agricol Copăceni și-au manifestat dorința de a alcătui întovărășiri agricole, făcînd și cereri în acest scop. In comuna Copăceni, de exemplu, sînt 18 cereri, iar în comuna Adunați-Copăceni, 12 cereri. In aceste comune, s-ar fi putut inaugura în această primăvară cîte o întovărășire agricolă, dacă tehnicianul cadastral Paul Daneș, de la punctul agricol Copăceni, n-ar fi tărăgănat peste măsură lucrările de comasare a terenului. Este suficient să arătăm că pentru comasarea a 33 ha de teren ale întovărășirii „Viață Nouă" din comuna „30 Decembrie", acestui tehnician cadastral i-au trebuit mai bine de 20 de zile. De ce? Pentru că cea mai mare parte din timpul necesar acestei lucrări și-o pierdea plimbîndu-se cu fetele din comună.

De această lipsă de răspundere a dat dovadă tehnicianul cadastral Paul Daneș și în comuna Adunați-Copăceni, unde a avut ca sarcină să comaseze terenurile celor 12 țărani muncitori care făcuseră cereri pentru alcătuirea unei întovărășiri agricole. In loc ca pe baza studierii temeinice a condițiilor economice și naturale locale să execute în modul cel mai operativ comasarea terenului noii întovărășiri, el a plecat cu cererile de înscriere la București, unde a stat mai multe zile. Din această cauză, lucrările de comasare n-au fost definitivate nici pînă acum, iar, ca urmare, întovărășirea n-a mai putut lua ființă, țăranii muncitori înscriși fiind nevoiți a-și lucra pămîntul ca și mai înainte.

Pentru înlăturarea acestor grave lipsuri, este necesar ca secția agricolă raională să analizeze urgent activitatea tehnicienilor de la punctul agricol din comuna Copăceni, îndrumîndu-i să-și îndeplinească așa cum se cuvine sarcinile ce le revin pe linia transformării socialiste a agriculturii.

V. CAZACU

Cea mai tînără corespondentă

10 ani înseamnă copilărie, joacă, zburdălnicie... Dar micuța Ioana Șleucă, elevă în clasa a IV-a a școlii elementare din comuna Balintești, regiunea Galați, are, pe lîngă grijile de școlăriță, o seamă de alte preocupări. Acestea îi răpesc o parte din timpul de joacă, dar îi dau în schimb satisfacția că, așa mică cum e, contribuie totuși la sporirea producției în gospodăria colectivă în care lucrează părinții săi.

Nu de multă vreme, Ioanei i-a venit în minte să scrie și ea la ziar. Și ideea s-a transformat repede în faptă...

Iată, mai jos, două fragmente dintr-o scrisoare primită zilele trecute de la ea — cea mai tînără corespondentă a ziarului nostru:

„In ziua de 5 aprilie, cînd s-a inaugurat gospodăria colectivă din comuna noastră, am fost și eu la ședință, împreună cu alți pionieri, și am dăruit flori colectiviștilor. Atunci, cei care au luat cuvîntul au vorbit mult despre agricultură, despre metodele înaintate. Cînd s-a terminat ședința, m-am gîndit că ar fi bine să mă abonez și eu la ziarul „Agricultura Nouă", unde se publică adesea articole despre metode înaintate de muncă. Or, eu sînt conducătoarea detașamentului de pionieri, și noi, toți pionierii din comună, ne-am luat angajamentul să plivim buruienile din grîu și orz, să-i ajutăm pe colectiviști strîngînd spicele la secerat și să mai facem și alte munci în gospodărie".

. . . .

„Vreți să știți cum mi-a trecut prin minte să vă scriu și cine mi-a dat plicul? Acasă, pe dulap, văzusem niște plicuri cu adresa ziarului. După inaugurarea gospodăriei, tata, care este corespondent voluntar, a luat unul și a scris ziarului „Agricultura Nouă". Atunci am cerut un plic de la tăticul meu și v-am scris, în dorința ca dv. să cunoașteți și ceea ce simt pionierii pentru gospodăria colectivă. Vă rog, tovarășe redactor, să-mi publicați în ziar articolul meu și să aveți toată încrederea că detașamentul de pionieri condus de mine își va îndeplini cu cinste angajamentele luate".

Și pioniera își încheie scrisoarea semnînd ordonat și citeț:

„Ioana Sleucă"

Iar noi adăugăm:

corespondent voluntar

Concursuri agricole... sau concursuri M.A.T.?

Fostul inginer șef al secției agricole raionale vorbea repede, încălecînd cuvintele. Aveam impresia că vrea să mă convingă de un lucru de care nici el însuși nu era convins:

— De, tovarășe, „concursul porumbului" în raionul nostru merge... merge binișor! E drept, mai avem și lipsuri...

Și mi-a explicat, apoi, că cea mai mare lipsă a tovarășului inginer principal Ion Pantelimon, care răspunde de acest concurs, este lipsa lui și a celor de la secția agricolă raională de pe... teren. N-au avut cînd să îndrume și să controleze desfășurarea propriu-zisă a concursului. Ședințe peste ședințe! Chiar în legătură cu „concursul porumbului", cîte ședințe n-au făcut? Una în care s-a format comisia de organizare raională... Altele, în care s-au format comisiile comunale și în care s-a prelucrat felul cum trebuie aplicate instrucțiunile „concursului" jos, la comune... Altele... Și tot așa! Acum, tovarășii de la secția agricolă raională Titu au de gînd să facă o ședință în care să ia hotărîrea de a lichida cu abuzurile de ședințe. Asta ca să aibă tehnicienii posibilitatea să iasă mai mult pe teren. Printre alte probleme, vor urmări și felul în care se desfășoară „concursul porumbului".

Dar se pune întrebarea: vor avea ce urmări!? In unele comune, cum ar fi, de pildă, Petrești, nu participă la această întrecere pentru obținerea unor recolte sporite de porumb nici un țăran muncitor cu gospodărie individuală. Și doar aci sînt fruntași ai recoltelor bogate, ca Petre Vlăducu și Stan I. R. Dumitru, care anul trecut au obținut peste 3.600 kg de porumb boabe la hectar. De ce n-au fost înscriși la concurs? Fiindcă nimeni nu s-a ocupat de acest lucru. In ziua în care la căminul cultural se făcea prelucrarea instrucțiunilor concursului cu fruntașii recoltelor bogate, agentul agricol Nicolae Călin concura cu un alt neîntrecut băutor de vin la M.A.T.

Dar bine cel puțin că în Cornățel oamenii au aflat că s-a organizat un concurs. In comuna Vînătorii Mari încă n-a ajuns o asemenea veste. Asta din pricină că instrucțiunile care trebuiau să sosească de la raion, de la Titu, n-au izbutit să ajungă nici pînă azi în Vînătorii Mari. De cîte ori n-a plecat să le aducă agentul agricol din Vînătorii Mari, Mihai Bădică! Dar să vezi ghinion. Niciodată n-a ajuns la raion. Drumul către secția agricolă raională trecea prin fața localului de băuturi din marginea comunei Titu-tîrg. Și aci, omul nostru, de cîte ori trecea, se împotmolea. O dată a intrat să bea ceva, fiindcă afară era cald și i se făcuse sete. De intrat... a intrat repede, dar pînă a ieșit!... A doua oară a plouat. Bădică a intrat tot acolo, ca să se adăpostească de ploaie. A treia oară, era necăjit că-l certase tov. ing. Onisie Solcan, șeful punctului agricol, că de cîte ori îl trimite la raion nu face nici o treabă. A intrat la M.A.T. să-și stingă focul! Și iată, din astfel de pricini nu s-a reușit pînă acum ca în comuna Vînătorii Mari să fie organizat „concursul porumbului".

Nici în alte comune din raionul Titu „concursul porumbului" n-a fost mai bine organizat și îndrumat. In cele mai multe cazuri, înscrierea la concurs a fost făcută în mod formal. Stînd de vorbă cu inginerul Mihai Ionescu, șeful punctului agricol Conțești, afli că la cele 4 întovărășiri agricole din Conțești și Serdaru concursul merge bine. Dacă stai însă de vorbă cu întovărășiții din Serdaru, afli că nici tov. Ionescu, nici alt tehnician, nu se preocupă de problema aceasta.

Țăranii muncitori din raionul Titu, dornici să participe la „concursul porumbului" organizat pe regiunea București, speră că noua conducere a secției agricole raionale, în frunte cu inginerul șef Istrătescu și cu tov. inginer Ion Pantelimon, care răspund de această problemă, va pune capăt lipsurilor serioase care s-au manifestat în organizarea și desfășurarea acestui concurs. Și ar fi bine dacă acest lucru s-ar întîmpla cît mai repede.

C. BORCESCU

Formele simple de cooperare nu trebuie subapreciate

Culturile legumicole, tehnice și alimentare ocupă mari suprafețe în agricultura raionului Vidra. Deosebit de mult s-a dezvoltat în raion legumicultura, datorită în primul rînd terenurilor fertile de luncă ce se întind pe malurile rîurilor Argeș, Neajlov și Sabaru. Țăranii muncitori care sînt iscusiți grădinari cultivă cu legume peste 20 la sută din suprafața arabilă a raionului. In cele cîteva comune unde culturile legumicole sînt cultivate pe tarlale întinse s-au făcut sisteme de irigare, iar mijloacele mecanizate și metodele agrotehnice pot fi folosite pe larg, ceea ce face ca producțiile obținute să fie mari și de bună calitate. Drept urmare, cultivatorii se aleg cu venituri însemnate de pe urma muncii în comun.

Din păcate, însă, în acest raion există foarte puține asociații simple de cultivare a legumelor sau a plantelor tehnice. Cît despre alte forme superioare de cooperare în producția agricolă, se poate spune același lucru.

Dacă stai de vorbă cu tov. ing. Ion Rădulescu, șeful secției, ori cu tov. ing. Ion Diaconu, inginerul principal, ei îți arată cu mîndrie graficul care demonstrează creșterea recoltei medii la legume și cartofi în 1955 față de 1954; vei afla, de asemenea, că în 1956 suprafața cultivată cu legume în cuprinsul raionului a ajuns la peste 9.000 ha.

Faptele dovedesc că organele de stat și agricole raionale și comunale continuă să separe în activitatea lor sarcinile privind creșterea producției agricole de cele ale luptei pentru cooperativizarea agriculturii. Ele nu înțeleg că principala cale pentru creșterea nelimitată și rapidă a producției agricole este unirea micilor producători în cooperative de producție agricolă. Numai astfel se poate explica de ce sfatul popular raional și organele agricole n-au folosit condițiile favorabile și posibilitățile existente pentru a-i convinge pe țăranii muncitori care se îndeletnicesc cu grădinăritul să-și cultive pămîntul în comun, alcătuind cel puțin asociații simple.

Anul acesta, A.G.E.V.A.C.O.O.P.-ul și întreprinderile Ministerului Industriei Alimentare, Ministerului Comerțului Interior și Ministerului Comerțului Exterior au încheiat cu țăranii muncitori contracte pentru cultivarea cu legume a unei suprafețe de 1.000 ha. In multe comune, unde există o îndelungată tradiție în cultivarea legumelor (Copăceni, Dărăști-Vlașca, Vărăști, Colibași, Vidra etc.), mii de țărani muncitori au manifestat un deosebit interes pentru încheierea acestor contracte, fiind stimulați de însemnatele avantaje ce li se acordă sub formă de credite, îngrășăminte, materiale pentru combaterea dăunătorilor etc. Dacă cu prilejul încheierii contractelor s-ar fi popularizat larg și susținut foloasele de care se bucură țăranii muncitori asociați, dacă li s-ar fi explicat pe larg și amănunțit ce sporuri de recoltă și venituri pot dobîndi dacă își lucrează pămîntul laolaltă, fără îndoială că în multe comune s-ar fi putut alcătui diferite forme de cooperare în producția agricolă. Dar acest lucru nu s-a făcut decît în mică măsură. In preajma începerii campaniei agricole de primăvară, munca politică și organizatorică pentru cooperativizarea agriculturii a slăbit, în loc să se fi intensificat. Organele sfatului popular raional n-au difuzat din timp la comune broșuri, afișe și alte materiale de propagandă agricolă prin care să facă cunoscut cultivatorilor avantajele mari ce le pot avea dacă își lucrează pămîntul în asociații legumicole.

La rîndul lor, organele de stat și agricole din multe comune nici nu s-au gîndit măcar că-i nimerit să folosească condițiile favorabile pentru alcătuirea a cît mai multe asociații simple de cultivare a legumelor sau plantelor tehnice. In această privință, este grăitoare situația din comuna Colibași, unde țăranii muncitori cultivă cu legume și cartofi o suprafață de aproape 600 ha. O dată cu începutul primăverii, într-o sesiune a comitetului executiv al sfatului popular comunal, mai mulți deputați, precum și tov. Gheorghe Dincă, șeful punctului agricol, au discutat mult despre măsurile ce trebuie luate pentru buna reușită a însămînțărilor. La sesiune s-a vorbit chiar și despre... văruirea gardurilor. In cuvîntul său, tov. Spiridon Hornogeanu, președintele sfatului popular, a rostit atunci cu aer grijuliu: „Să nu uităm, tovarăși, sarcina noastră principală — transformarea socialistă a agriculturii". Aceste cuvinte mari n-au fost însă urmate de nici un fel de măsuri sau acțiuni concrete. Se poate spune fără exagerare că în comuna Colibași nu s-a făcut nimic pentru alcătuirea unor asociații legumicole, cu toate că aici existau toate posibilitățile pentru aceasta. Printre țăranii muncitori din comună sînt unii, ca Ion St. Badea, Radu Florea și alții, care de multă vreme se întrajutorează în muncă cu rudele și vecinii lor. Aceste forme de ajutorare reciprocă s-au născut din necesitatea țăranilor muncitori grădinari de a se ajuta între ei cu vite, unelte și brațe de muncă, la lucrările agricole mai grele din legumicultură, cum sînt irigatul, apărarea terenurilor de inundații etc. Datoria organelor de stat și agricole era să sprijine prin toate mijloacele inițiativa cultivatorilor de legume, să îndrume formele simple de întrajutorare, pentru a căpăta forme organizate, stabile, cu un conținut nou, socialist. Activiștii de stat și tehnicienii agricoli au trecut însă pe lîngă formele de întrajutorare, fără să sesizeze importanța lor. Unii cultivatori de legume, fiind lipsiți de vite și unelte de muncă, au fost nevoiți să plătească bani grei chiaburilor din sat, pentru ca să le poată întrebuința cîteva ceasuri tractoarele. La ajutor din partea chiaburilor au recurs și alți cultivatori. Nu era oare nimerit ca acești țărani muncitori să fi fost îndemnați să-și unească ogoarele învecinate spre a putea folosi în condiții avantajoase tractoarele S.M.T.-ului? Ei au fost însă lăsați să se descurce cum pot. Nimeni n-a studiat situația lor economică, trebuințele ce le au pe linia producției.

Situații asemănătoare cu cea de la Colibași există și în comunele Copăceni, Dărăști-Vlașca, Dărăști-Ilfov, Vărăști etc., unde mii de hectare sînt cultivate cu legume și cartofi. Și în aceste comune există sute de grupe de întrajutorare ale țăranilor muncitori. Dar ce folos? Cît pentru sprijinirea și îndrumarea acestor forme elementare de cooperare în producția agricolă spre forme organizate superioare nu se manifestă nici un interes.

Dat fiind această situație, se poate spune că în raionul Vidra nu s-a pus capăt încă atitudinii de desconsiderare a formelor simple de cooperare în producția agricolă

GH. EICHNER

Concluzii

După cel de al doilea Congres al partidului, munca politică și organizatorică pentru lărgirea sectorului socialist la sate s-a înviorat și în raionul Vidra, regiunea București. In multe comune, sub îndrumarea organelor și organizațiilor de partid, inginerii și tehnicienii agricoli, deputații sfaturilor populare, învățătorii etc. au participat activ la munca de lămurire desfășurată în scopul atragerii țăranilor muncitori pe făgașul agriculturii socialiste. Drept urmare, în cuprinsul raionului au luat ființă 14 întovărășiri agricole, iar un număr de 1.100 de familii de țărani muncitori s-a înscris în cooperativele de producție agricolă existente. Aceste rezultate sînt, însă, departe de ceea ce este posibil de realizat. In agricultura raionului, sectorul socialist cuprinde abia 5 la sută din suprafața arabilă, iar ritmul său de dezvoltare este neîngăduit de încet față de posibilitățile și condițiile favorabile existente.

Care sînt cauzele principale ale acestei stări de lucruri? In primul rînd, faptul că munca de lămurire în rîndul țăranilor muncitori individuali nu se desfășoară pretutindeni în mod susținut, prin toate mijloacele, că cooperativizarea agriculturii n-a devenit o preocupare centrală a organelor de stat și agricole. Unii activiști de stat și ingineri agronomi continuă să subaprecieze formele de ajutorare reciprocă statornicită între țăranii muncitori cultivatori de legume, plante tehnice etc.; ei nu deschid ochii la ceea ce viața și inițiativa de jos scot la iveală ca forme care înlesnesc pașii țăranilor muncitori pe drumul agriculturii socialiste.

Inițiativa și interesul manifestate de țăranii muncitori care doresc să se unească în una din formele de cooperare în producția agricolă nu sînt peste tot îmbrățișate cu căldură; unele organe agricole dau dovadă de birocratism, de nepăsare, tărăgănind fără nici un temei efectuarea lucrărilor de comasare a terenurilor.

Organele de stat și agricole sînt preocupate de sporirea producției agricole, îndrumînd în acest scop pe producătorii individuali să aplice regulile agrotehnice, să facă la timp lucrările agricole. Ele neglijează, însă, munca pentru întărirea și lărgirea sectorului socialist al agriculturii, lăsînd ca lucrurile în această direcție să meargă de la sine.

Acum, în cuprinsul raionului se desfășoară muncile agricole de primăvară. Mobilizînd toate forțele pentru terminarea grabnică a acestor lucrări, organele de stat și agricole locale nu trebuie să mai cadă în greșeala de a despărți sarcinile privind sporirea producției agricole de cele ale luptei pentru cooperativizarea agriculturii. In tot timpul campaniilor agricole, munca politică și organizatorică pentru lărgirea sectorului socialist în agricultura raionului să nu înceteze nici un moment. Inginerilor și tehnicienilor agricoli din raionul Vidra trebuie să le fie clar că creșterea simțitoare și rapidă a producției agricole poate fi asigurată, în primul rînd, prin trecerea micilor gospodării agricole țărănești pe făgașul agriculturii socialiste.

FILME PENTRU SATE

Cinematograful — cel mai popular gen de artă — pătrunde din ce în ce mai adînc în comunele și satele patriei noastre. Filmele prezentate de caravanele cinematografice sau de cinematografele sătești, cele mai multe avînd subiectele luate din viața satelor noastre sau a satelor din alte țări, devin nespus de îndrăgite de cei care le vizionează. Filme ca „Desfășurarea", „Frona", „Drum neliniștit", „Saltanat", „Primăvara biruitoare", „Livezi tinere" etc. oglindesc frămîntările de fiecare zi ale oamenilor muncii de la sate, care adesea găsesc în ele dezlegarea multora din problemele care-i preocupă.

...Intr-un sat bulgăresc s-a înființat o cooperativă agricolă care avea să treacă printr-o grea încercare. In anul acela, o secetă nemaipomenită se abătuse asupra regiunii. Conducătorii cooperativei hotărăsc ca însămînțările de toamnă să se facă în ciuda secetei, folosindu-se învățăturile agrotehnice. In jurul acestei probleme se țese un conflict deosebit de interesant. Paralel și strîns legat de aceasta, filmul reflectă viața nouă a satului bulgar, lupta dusă pentru convingerea țărănimii muncitoare de a intra în masă în cooperativele agricole de producție, pentru înfrîngerea încercărilor dușmanului de a clătina încrederea țărănimii în noile forme de viață și muncă (scenă din filmul bulgar „Drum neliniștit").

Necinstea, servilismul și înșelătoria, pe care le practică unii funcționari puși să muncească direct sau să ajute activitatea cooperativelor sătești, iată cîteva din racilele pe care le combate cu multă tărie noul film romînesc „Popescu 10 în control" (scenă din film).

Lupta dîrză, perseverentă, pasionată a unui grup de țărani muncitori, în frunte cu comunistul Ilie Barbu — figură de neuitat — pentru înființarea unei gospodării colective, înfruntarea și biruirea multor greutăți și piedici — iată care este tema principală a filmului romînesc „Desfășurarea" (scenă din film).

Viață nouă pe meleaguri vechi

In aceste zile de primăvară am plecat să-mi adun unele date necesare întocmirii dosarului de pensie, avînd ca itinerar cîteva localități din regiunea Cluj, pe unde, în anii tinereții mele de muncitor, mi-a fost dat să trăiesc.

M-am urcat în „Mocănița", și, după cîteva ore de drum, am coborît în gara Lupșa. De aici, am pornit pe jos, pe șoseaua ce trece prin mijlocul comunei Lupșa. Drumul îmi era cunoscut, după cum cunoscută îmi era și comuna. Dar cîtă deosebire între ceea ce îmi vedeau acum ochii și ceea ce cunoscusem aici în trecut. M-am minunat de tot ce mi s-a înfățișat: casa de nașteri, școala elementară ciclul I și ciclul II cu internat, căminul cultural, cooperativa, oficiul poștal. Dar mîndria Lupșenilor este clădirea măreață a căminului cultural terminat de curînd, ridicat prin autoimpunere și munca voluntară a țăranilor muncitori din Lupșa. Comuna mi s-a părut întinerită, iar oamenii plini de voie bună, de încredere în viitorul păcii și socialismului.

A doua zi, la amiază, am plecat cu trenul spre Teiuș, pe frumoasa vale a Tîrnavelor și Mureșului. De o parte și de alta a liniei ferate se întind holde de toamnă verzi, iar în largul cîmpului se zăresc tractoare și mașini pe care altădată nu le puteai vedea arînd și însămînțînd pe pămînturile țăranilor muncitori.

In compartiment, printre ceilalți călători, se află un bărbat sas cu soția și cu fetița lor în etate de 5 ani. Părinții fetiței sînt de fel din Mediaș; au fost în concediu și acum se întorc acasă, la locul de muncă, în cetatea oțelului: Hunedoara. Poate din cauza locurilor frumoase pe care le vedea în fuga trenului, poate din cauza gîndurilor ce îi zburau la Hunedoara lor, la grădinița ei, fetița a început la un timp un cîntec, apoi altul, și la urmă ne-a recitat cîteva poezii, făcîndu-ne călătoria tot mai plăcută.

In gara Teiuș, unde în timpurile trecute vedeai mulți muncitori șomeri în căutare de lucru, nu se mai văd oameni zdrențăroși și desculți, ca pe timpul burghezo-moșierimii. E și asta un fapt, un semn al minunatelor schimbări din viața oamenilor, a orașelor și satelor patriei noastre.

...Clujul, frumosul oraș din inima Ardealului, pe care îl revăd după atîția ani, s-a îmbogățit cu multe întreprinderi, cu instituții de artă și cultură. „Carbochim", „Tehnofrig", Opera maghiară de stat, sînt numai cîteva din realizările care fac mîndria clujenilor. Oamenii muncii din orașul Cluj, romîni și maghiari, sînt înfrățiți în munca și lupta pentru măreața cauză a socialismului.

Clujul e mai frumos și mai vesel ca în trecut. Peste tot se vede belșug de mărfuri, de pîine, fructe și altele. Ajungînd în fața clădirii sfatului popular al regiunii Cluj, privirea mi-a fost atrasă de o placardă pe care am citit: „Cu ei ne mîndrim". Inscripția se referă la fruntașii din industrie și agricultură: Vasile Groza, strungar în piatra de polizor de la uzinele „Carbochim", Simion Lucaci, muncitor de la „Electro-ceramica" din Turda, Elisabeta Valkai, imprimeră de la fabrica „Romînia Muncitoare" din Cluj, Victor Pintea, brigadier G.A.S. Zalău, Mihai Măgureanu, tractorist de la S.M.T. Bistrița, și alții.

Drumul la întoarcere l-am făcut prin Cîmpia Turzii. Am poposit la o rubedenie, Vasile Dan, care este mecanic la „Industria Sîrmei". El își construiește casă proprie din economiile realizate. In Cîmpia Turzii se mai găsesc și alți cunoscuți de-ai mei, toți foști oameni săraci, dar care astăzi trăiesc bine. Ion Costinaș, șef de sector la aceeași uzină, și-a clădit și el casă cu 4 camere și baie, iar copiii lui învață la Universitatea din Cluj. Nicolae Dan, lăcătuș, locuiește într-unul din noile blocuri muncitorești, avînd aici tot confortul. Toma Solomon, sudor la Depoul C.F.R. Turda, are și el casa lui.

„Mocănița" m-a dus apoi pe valea Arieșului. Am coborît pentru o noapte la Baia de Arieș, unde am fost găzduit la tîmplarul Ion Iancu, de la Combinatul minier. Are 3 copii și locuiește într-un bloc frumos, nou, și-a cumpărat mobilă, are și un aparat de radio, iar familia îi trăiește în îndestulare.

Cîtă deosebire între trecutul întunecat și viața liberă și îmbelșugată a oamenilor muncii de astăzi! Stau și mă gîndesc și regret că tinerețea mi s-a dus de mult, mîncată de amarul vremurilor de altădată. Dar viața luminoasă de azi încălzește cu plinătatea ei inima mea.

SAMOIL DAN
corespondent voluntar

Cînd și cum trebuie să tundem oile

Știința și practica ne învață că alegerea timpului potrivit pentru tunderea oilor, ca și modul cum se execută această operație au o mare importanță pentru sănătatea acestor animale. Tunsul influențează, totodată, asupra calității și cantității lînii și asupra producției de lapte. Dacă oile sînt tunse prea devreme și sînt surprinse de o perioadă de răceală, de lapoviță sau, la munte, chiar de zăpadă, se pot produce pierderi mari în rîndurile acestor animale. Pe de altă parte, dacă se întîrzie prea mult cu tunsul, oile au de suferit din pricina căldurii, slăbesc, iar producția de lapte scade.

Alegerea cu grijă a timpului pentru tuns trebuie făcută cu multă atenție, îndeosebi în cursul acestei primăveri, cînd temperatura e atît de schimbătoare. Așa cum prevede Institutul meteorologic, luna mai va fi în general ploioasă, cu scăderi ale temperaturii, în perioada 12-20 mai, pînă la 0 grade în regiunea de munte. Iată de ce se recomandă ca anul acesta tunderea oilor să se facă numai atunci cînd timpul călduros s-a stabilit definitiv.

Tunsul trebuie să fie făcut în mod diferențiat, ținîndu-se seama de zonele climatice în care se află comunele și raioanele. Așa, bunăoară, se vor tunde mai întîi oile din raioanele de șes, apoi cele din raioanele cuprinse în zona deluroasă și la urmă vor fi tunse oile din comunele din zona de munte.

Deosebit de alegerea timpului pentru tunderea oilor, o atenție mare trebuie acordată și modului cum trebuie făcută această operație. Tunsul oilor, atît cu mîna, cît și cu mașina, să fie făcut fie pe mese speciale, fie jos, pe un loc acoperit cu scînduri, rogojini sau cergi. In nici un caz, oile nu vor fi tunse așezate direct pe pămînt, deoarece în felul acesta se murdărește lîna.

Se recomandă ca tunsul să se facă într-un loc adăpostit, luminat și aerisit. In aer liber să se facă numai dacă nu plouă, deoarece, în caz contrar, lîna, fiind udă, se încinge și se strică. Acolo unde există mașini de tuns, acestea trebuie folosite la maximum, iar cei care le mînuiesc să fie bine instruiți.

Tunsul se începe de la cap sau de pe burtă. După ce se tunde prima jumătate a oii, animalul va fi întors pe partea cealaltă, continuîndu-se tunsul spre spinare. Trebuie avut grijă ca lîna să rămînă întreagă, așa cum se găsește pe oaie, să nu se tundă în scări, căci în acest caz va avea lungimi diferite. Tunsul e bine să fie făcut cît mai scurt, la cel mult 5-6 mm. de piele, putîndu-se astfel obține o producție mare de lînă.

După tuns, lîna se așează pe o masă cu grătar, unde se aleg bucățile mici desprinse, precum și țurțurii ce vor cădea prin ochiurile grătarului. Lîna codină (din jurul ugerului, al cozii și al ochilor) va fi separată de cealaltă. Apoi, lîna se strînge cu partea dinăuntru în afară, îndoindu-se și înfășurîndu-se întîi părțile laterale apoi partea de la cap și de la coadă, pînă se întîlnesc. Astfel strînsă, se face sul, se leagă cu sfoară sau cu sîrmă și se lasă timp de 2-3 ore într-un loc aerisit, pentru a se zvînta.

Dr. I. CURTOV
Direcția generală a creșterii animalelor din Ministerul Agriculturii

Să folosim cît mai rațional nutrețurile verzi

In perioada primăverii, cînd furajele din recolta anului trecut sînt pe terminate, un deosebit rol în hrănirea animalelor îl au nutrețurile verzi, cum sînt: iarba de pășune, lucerna, trifoiul și celelalte plante de nutreț.

Pentru a asigura o cît mai completă hrană animalelor, astfel încît productivitatea lor să crească, este necesar să se acorde cea mai mare atenție felului în care aceste furaje verzi sînt folosite.

Este știut că modul cel mai obișnuit și mai economic de consumare de către animale a nutrețurilor verzi este pășunatul rațional, care se face atît pe pășunile naturale, cît și pe terenurile cultivate cu plante furajere.

Cînd începe pășunatul? Pășunatul pe pășuni naturale, cît și pe lucerniere, trifoiști și secară furajeră e bine să înceapă atunci cînd plantele au ajuns la înălțimea de cel puțin un lat de palmă, deoarece numai atunci s-au întărit destul încît să nu mai poată fi smulse din rădăcini cînd sînt prinse cu gura de animale.

Tarlalizarea pășunii. Pentru ca iarba de pe pășune să nu fie călcată de animale sau murdărită de balegă, urină etc., este bine ca pășunea să fie împărțită mai înainte în 6-10 tarlale, care să fie împrejmuite cu gard sau marcate cu țăruși sau alte semne. După ce s-a făcut această operație, pășunatul va începe dintr-o margine a izlazului, fără a se lăsa animalele să treacă pe altă parcelă, atît timp cît iarba de pe tarlaua respectivă nu a fost pășunată pînă la înălțimea de 2-3 degete. Nu este bine ca iarba să fie păscută pînă la rădăcină, deoarece în acest caz sînt distruși și mugurii, din care vor trebui să pornească noi lăstari, care refac vegetația.

După ce pășunatul pe o tarla este terminat, se recomandă ca resturile de plante nepășunate de animale, ca și buruienile, să fie cosite, iar balegile să fie împrăștiate.

Aplicînd aceste reguli de pășunat, producția pășunilor poate spori cu 20—30 la sută, iar animalele vor avea la dispoziție în permanență iarbă fragedă și de bună calitate. De obicei, pășunatul pe o tarla nu trebuie să dureze mai mult de 5—6 zile, după care animalele vor fi trecute pe tarlaua învecinată, lăsîndu-se prima tarla liberă vreo 25—35 de zile, pentru ca iarba să poată crește din nou.

Impărțirea animalelor. In organizarea pășunatului, trebuie să se țină seama ca animalele să fie împărțite pe categorii, astfel încît vacile de lapte să pască separat de cele sterpe, iar tineretul taurin să pască, de asemenea, separat.

La fel, oile trebuie să fie împărțite în turme de cel mult 300 de capete, de o parte mînzările, iar de alta mioarele, apoi berbecii și batalii etc. La oi, trebuie avut în vedere ca ele să se miște cît mai mult și de aceea tarlalele de pășune pentru oi vor fi mai mari ca suprafață și mai puține la număr decît pentru bovine.

Numărul de vite la hectar. In repartizarea numărului de animale care să pască pe o porțiune de pășune, se va ține seama de producția de iarbă a tarlalei respective, calculîndu-se cel puțin 35 kg de iarbă zilnic pentru o vacă sau 4—5 kg pentru o oaie. Deci, pe un hectar de pășune care produce cca. 5.000 kg de iarbă pot pășuna într-o zi cca. 140 de vaci sau 1.000 de oi.

Atenție la modul de pășunare. O deosebită atenție trebuie să dăm modului în care pășunează animalele, îndeosebi în perioada în care ele trec de la stabulație la pășunat.

Pentru a nu se îmbolnăvi de diaree, este bine ca înainte de a fi scoase la pășune, animalele să fie hrănite la grajd cu nutrețurile pe care le avem în gospodărie, după care le vom lăsa să pășuneze cel mult 2 ore pe zi. Dacă vitele vor ieși flămînde pe pășune, ele vor mînca iarba cu lăcomie, iar aceasta, fiind prea zemoasă, le va provoca îmbolnăvirea. După cîteva zile, numărul orelor de pășunat se va prelungi treptat, pînă cînd, după vreo 2 săptămîni, animalele vor fi lăsate să pască toată ziua.

De obicei, după una-două ore de pășunat, animalele — în special bovinele și cabalinele — se satură și aceasta se cunoaște prin aceea că ele încep să zburde. In momentul cînd s-au săturat, se recomandă să fie retrase de pe pășune pe un teren destinat anume ca loc de odihnă, ori pe alt teren mai ridicat sau lipsit de vegetație, unde vor fi ținute timp de 1—2 ore pentru a rumega, după care vor fi mînate din nou la pășunat.

Folosiți experiența bună. Aplicînd pășunatul rațional și respectînd întocmai toate celelalte indicații de pășunat, în cursul anului trecut, colectiviștii din comunele Vurpăr, raionul Sibiu, Mînăstireni, raionul Huedin, ca și țăranii cu gospodării individuale din comunele Apoldu de Jos, raionul Sebeș, Dărmănești, raionul Moinești, și altele, au putut întreține pe pășunile lor un număr mare de vaci care au dat producții ridicate.

De asemenea, în zona de stepă, pe pășunile comunale Matca și Corod, raionul Tecuci, Curtici, raionul Arad, Studina, raionul Caracal, și altele, unde pe terenul desțelenit din izlaz au fost create pășuni artificiale după sistemul conveierului verde, s-a obținut o cantitate de nutreț verde la ha de 3—4 ori mai mare decît înainte, cînd terenul era înțelenit iar pășunatul se făcea de-a valma.

Din păcate, există încă multe comune, cum este de pildă, Henluș, regiunea Bacău, unde, deși există posibilități de organizare a pășunatului rațional, totuși, din lipsa de preocupare a sfaturilor populare și a tehnicienilor, pășunatul se prevede a se face și în acest an dezorganizat, iar izlazul comunal nici pînă acum nu a fost curățit de buruieni.

Insilozarea asigură o mai rațională folosire a nutrețului. Un alt mod de folosire chibzuită a nutrețurilor verzi îl constituie însilozarea acestor nutrețuri. Anul acesta, ca urmare a ploilor abundente, vor putea fi obținute producții mari de nutrețuri la ha. Ținîndu-se seamă de această situație, este necesar ca organele de stat și agricole, precum și conducerile unităților socialiste pe ale căror pășuni naturale se observă că există un surplus de iarbă, să modifice planul de pășunat în sensul că animalele să fie ținute să pășuneze mai mult timp pe unele tarlale, iar nutrețurile de pe tarlalele nepășunate să fie cosite.

Iarba cosită înainte de a îmbătrîni va fi însilozată chiar pe pășune, făcîndu-se în acest scop o groapă simplă sau o tranșee. Dacă iarba nu este îmbătrînită, ea va fi așezată în groapă fără a mai fi tocată. Pentru a fi cît mai bine îndesată în groapă, iarba va fi călcată de oameni și va fi bătută cu maiul.

După ce groapa s-a umplut bine și s-a vîrfuit, se acoperă cu un strat de humă sau pămînt gras, în grosime de 10—15 cm, apoi se acoperă cu un alt strat de pămînt, gros de 0,70—1 m.

In jurul gropii, se va săpa un șanț de scurgere, pentru ca apa provenită din ploi să nu poată pătrunde în groapă. După vreo 6—8 săptămîni, iarba însilozată este bine murată, putînd fi dată animalelor ca hrană suplimentară pe pășune, mai ales că această perioadă coincide cu perioada august-septembrie, cînd iarba verde de pe pășuni se mai împuținează din pricina consumului și a căldurilor mari.

In același mod mai pot fi puse la murat lucerna, trifoiul, borceagul, secara furajeră și oricare alte plante de nutreț pe care nu le uscăm ca fîn, precum și unele buruieni, cum sînt urzicile, loboda, ciurlanii etc.

Ing. C. BISTRICEANU
din Ministerul Agriculturii

Apicultoare fruntașă decorată cu „Medalia Muncii"

Ani de-a rîndul, tovarășa Elena Gutium, apicultoare la gospodăria agricolă de stat Fetești, și-a depășit planul de muncă, menținîndu-se fruntașă în întrecerile socialiste organizate între apicultori. Realizările obținute de ea se datoresc bunei organizări a muncii și faptului că tovarășa Gutium a căutat să-și ridice necontenit nivelul său profesional, studiind o serie de materiale de specialitate.

In 1954, pentru rezultatele obținute în producția de miere și ceară, a fost situată printre primii fruntași ai întrecerii și i s-a dat diploma de onoare.

In 1955, ea a realizat aproape de două ori planul, situîndu-se pe locul III printre apicultorii din întreaga țară.

Anul acesta, cu ocazia zilei de 1 Mai, tovarășei Gutium i s-a conferit de către Prezidiul Marii Adunări Naționale „Medalia Muncii".

GH. ROȘCA
corespondent voluntar

S-ar putea întîmpla și asta!...

Deși perioada însămînțării plantelor furajere se apropie de sfîrșit, totuși, în multe comune, nici pînă acum loturile zootehnice menite să asigure hrana reproducătorilor nu au fost însămînțate. Aceasta din cauza nepăsării cu care sfaturile populare, organele agricole locale și mai ales administratorii loturilor zootehnice comunale privesc problema asigurării furajelor pentru reproducători.

Administratorul lotului zootehnic:
— *Dar încotro ați pornit-o cu cîrdul?*
Un reproducător:
— *Să lucrăm noi lotul zootehnic, că în nădejdea ta o să răbdăm de foame mult și bine...*

In atenția crescătorilor de animale

Oficiile regionale de achiziții și contractări de animale O.R.A.C.A. anunță gospodăriile agricole colective, întovărășirile agricole, întovărășirile pentru creșterea animalelor, asociațiile simple de creștere a animalelor și pe producătorii individuali că pot primi spre recondiționare (îngrășare) de la oficiile raionale O.R.A.C.A. oi și berbeci în condiții avantajoase.

Contractanții pot primi spre recondiționare un număr de oi pe care, în termen de maximum 6 luni, iar femelele cel tîrziu pînă la 15 octombrie, să le restituie cu un spor de greutate de minimum 2 kg pe cap de ovină pe lună, față de greutatea pe care animalul a avut-o în momentul încheierii contractului.

Pentru sporul de greutate realizat, O.R.A.C.A. va plăti contractanților prețul de achiziție în vigoare, iar pentru îmbunătățirea calității oilor, se va plăti diferența dintre prețul calității oilor primite și prețul calității oilor restituite.

Gospodăriile agricole colective, întovărășirile agricole și cele de creștere a animalelor pot primi, pentru sporul de greutate realizat, plata în natură, putînd astfel să rețină din animalele primite spre recondiționare un număr de oi, în condițiile prevăzute de H.C.M. 1505/1955.

Pentru informații suplimentare, cît și pentru încheierea de contracte în scopul recondiționării de oi și alte animale, cei interesați se vor adresa la sediile oficiilor regionale sau raionale de achiziții și contractări de animale (O.R.A.C.A.).

Procedee simple de folosire a stufului în construcțiile agrozootehnice

In numărul 187 al ziarului „Agricultura Nouă", a fost publicat articolul intitulat „Un procedeu simplu de folosire a stufului în construcțiile agrozootehnice". In articol, se arată felul în care în Uniunea Sovietică este folosit stuful pentru construirea unui saivan de oi. Tot atunci s-a arătat că din stuf mai pot fi construite și alte clădiri cu caracter agrozootehnic. In cele ce urmează, ca o completare la articolul amintit mai sus, redăm modul în care pot fi construite pe bază de stuf, magazii pentru depozitarea cerealelor și grajduri pentru adăpostit caii și boii.

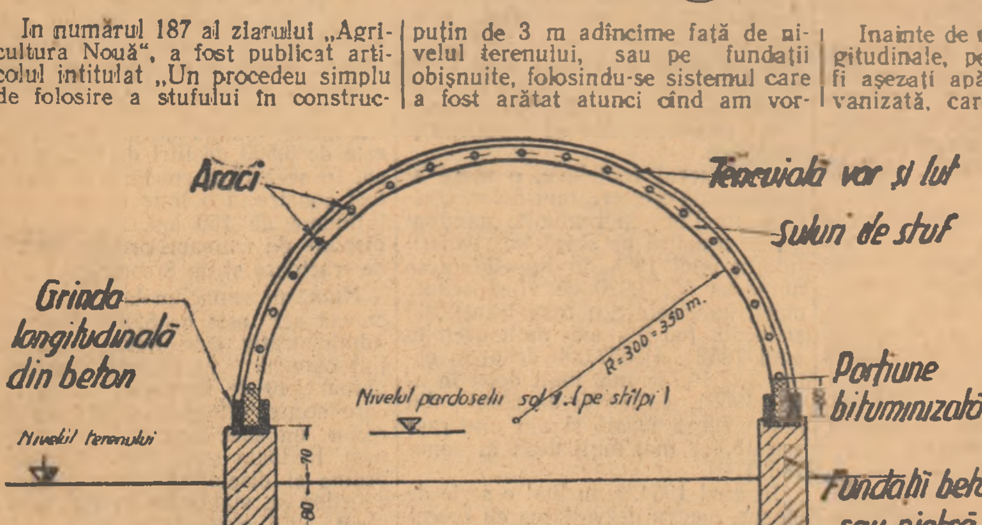

FIGURA 1

Cum se construiește o magazie pentru cereale

Pentru fiecare metru lungime de construcție cu o deschidere de 6 m, se calculează cîte 4 suluri de stuf. Din aceste 4 suluri, 2 vor avea lungimea de 6 m, iar 2 de 4 m. Se alege apoi locul unde se va amplasa construcția. La alegerea locului se va avea în vedere ca terenul să fie uscat, să nu permită strîngerea apelor provenite din ploi. In magaziile de cereale fundația se poate face în două feluri: pe stîlpi din beton sau piatră, în cazul cînd nivelul apelor freatice este la mai puțin de 3 m adîncime față de nivelul terenului, sau pe fundații obișnuite, folosindu-se sistemul care a fost arătat atunci cînd am vorbit de modul de construire a saivanului, în cazul cînd nivelul apei freatice este la o adîncime de cel puțin 3 m.

Stîlpii de beton sau piatră se construiesc la distanțe de 1-1,5 m unul de altul, în dimensiuni de 0,40 × 0,40 m lățime și 1,50 m înălțime. Din înălțimea totală a stîlpilor, 0,80 m se va introduce în pămînt, iar 0,70 m va rămîne la suprafață.

Aceste fundații de beton pot fi executate din prefabricate, turnîndu-se betonul în forme de scînduri care să aibă dimensiunile arătate mai sus. Este recomandabil ca adîncimea și lățimea fundațiilor să fie stabilită de un inginer, în funcție de natura terenului unde magazia urmează să fie construită.

După executarea și montarea stîlpilor de fundații, se trece la montarea grinzilor longitudinale care de asemenea trebuie făcute din beton armat avînd o formă de U. Aceste grinzi fac legătura între stîlpii de fundație și piesa care împinge arcul de stuf ce formează pereții și acoperișul magaziei (Fig. 1).

Inainte de montarea grinzilor longitudinale, pe stîlpii de beton vor fi așezați apărătorii din tablă galvanizată, care sînt meniți să împiedice pătrunderea șoarecilor în magazie. Acești apărători se așează astfel încît să iasă cu 10-15 cm în afara stîlpilor și să fie aplecați spre nivelul terenului în unghi de 30-40 grade.

După ce grinzile longitudinale sînt fixate pe stîlpi, se trece la montarea sulurilor de stuf în carcasa construcției. La montarea sulurilor de stuf se va folosi același cofraj mobil de lemn în formă de semicerc, despre care am vorbit în articolul unde se arăta modul de construire a saivanului pentru oi. Doi muncitori mulează sulurile de stuf pe acest cadru mobil, dîndu-le forma semicirculară a acoperișului magaziei. Un muncitor introduce capătul bituminizat al sulului de stuf în grinda longitudinală în formă de U, iar celălalt muncitor mulează sulul de stuf pe cofrajul mobil. In continuare, modul de construcție este ca și acela folosit la saivanul pentru oi, legăturile între suluri făcîndu-se cu aceiași araci din lemn în lungime de 0,80-1,10 m și în grosime de 3-5 cm.

De modul în care la magaziile de cereale este făcută pardoseala depinde în mare măsură buna păstrare a cerealelor depozitate. Această pardoseală trebuie executată în funcție de teren. In cazul cînd apa freatică este la mai puțin de 3 m adîncime, pardoseala magaziei se face din beton armat sau lemn așezîndu-se pe stîlpi de beton de 70 cm înălțime de la nivelul solului, sau în cazul cînd apa freatică este la o mai mare adîncime pardoseala poate fi așezată direct pe sol. In acest caz, ea poate fi făcută dintr-un strat de zgură gros de 15 cm și o placă de beton armat de 8-10 cm grosime. Trotuarul din jurul construcției ca și pereții de capăt, tîmplăria și tencuielile exterioare și interioare se vor executa în același mod ca la saivanul de oi.

Modul cum se construiește un grajd pentru 30 de cai sau boi

Cu ajutorul stufului putem construi grajduri trainice pentru adăpostirea animalelor. Aici vom folosi aceleași suluri de stuf, însă de lungimi diferite. De asemenea vom mai folosi ca stîlpi de rezistență și stîlpii de lemn.

După confecționarea a 200 suluri de stuf de cîte 5 m lungime și a 100 suluri de stuf de cîte 2,5 m lungime, întrebuințînd aceleași fundații ca la saivanul de oi, se trece la montarea sulurilor pe un cadru de lemn cu raza de 3,75 m. La așezarea stufului se va avea grijă ca partea superioară a sulurilor să se rezeme pe grinzile longitudinale (A) ale scheletului de rezistență, format din stîlpi (B) montați pe marginea culoarului de circulație al grajdului (Fig. 2).

Luminozitatea grajdului este asigurată prin ferestre longitudinale de stuf, în modul arătat la construcția saivanului.

La capetele grajdului se pot amenaja două camere pentru păstrarea furajelor și pentru evacuarea gunoiului rezultat de la cai sau boi.

Ieslele se montează alături de pereții longitudinali. Ele se confecționează din lemn sau beton în funcție de materialul disponibil.

Pardoseala folosită pentru grajd este identică cu cea folosită la grajdurile executate din cărămidă, adică se va folosi cărămidă, asfalt pe zgură, sau beton pe zgură. Vor fi amenajate rigole de scurgere pentru urină și bazine de colectare.

In grajduri se pot monta monoraiuri sau linii decovil pentru transportul bălegarului și furajelor cît și instalații de apă.

Ventilația se asigură prin orificii lăsate în pereți și prin ferestre (admisia aerului), iar evacuarea se asigură prin coșuri de ventilație montate în acoperișul de stuf.

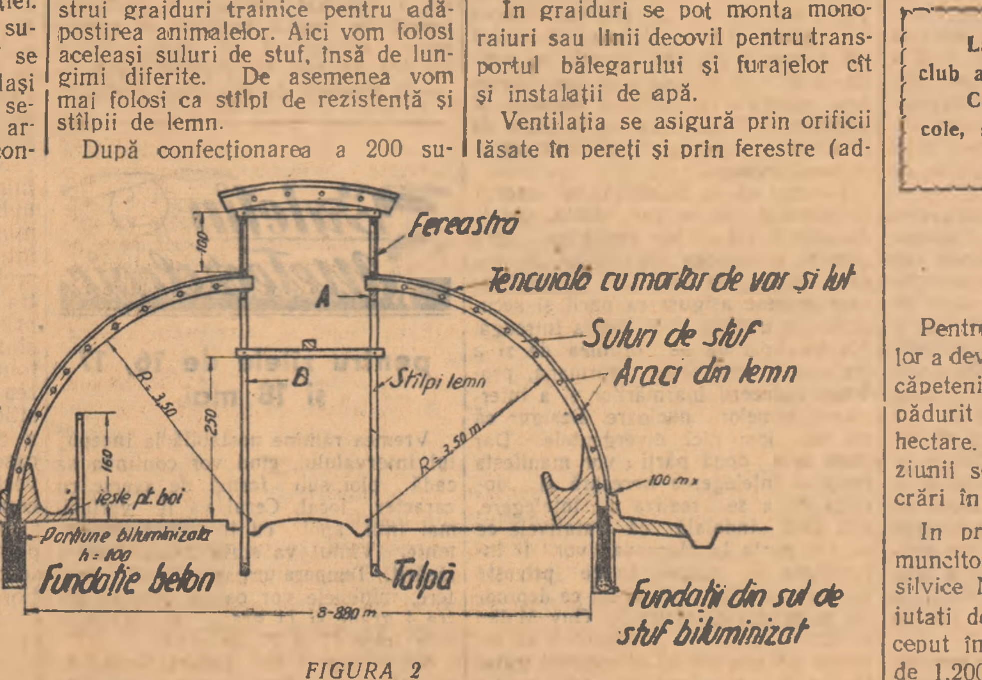

FIGURA 2

Arhitect GHEORGHE OLARIU
din Ministerul Agriculturii

UN NOU CLUB

La S.M.T. Greci, regiunea Pitești, a fost inaugurat de curînd noul club al stațiunii.
Clădirea amenajată modern cuprinde o sală spațioasă de spectacole, sală de șah, bibliotecă etc.

Foto A. PALY

Se refac pădurile Vrancei

Pentru vrînceni, refacerea pădurilor a devenit astăzi o preocupare de căpetenie. Din anul 1948, s-au împădurit în Vrancea peste 23.000 de hectare, iar pentru stăvilirea eroziunii solului au fost executate lucrări în valoare de 3.000.000 lei.

In primăvara aceasta, sute de muncitori forestieri din ocoalele silvice Năruja, Vidra și Tulnici, ajutați de pionieri și școlari, au început împădurirea unei suprafețe de 1.200 ha, din care o parte este teren degradat. Peste 50 la sută din puieții de frasin, paltin, ulm și salcîm necesari plantărilor sînt livrați de pepinierele înființate în ultimii ani în acest raion.

Dat fiind faptul că aproape 1000 ha se împăduresc, în munții din jurul Nărujei și Tulnicului au fost construite zeci de cabane pentru cazarea muncitorilor forestieri și s-au asigurat din timp materialul săditor, uneltele și alimentele necesare. Numeroși medici și surori deservesc cabinetele medicale de pe aceste șantiere de împăduriri.

DE PESTE HOTARE

Un amiral sovietic vorbeşte despre cazul „Crabb"

MOSCOVA 13 (Agerpres). — TASS transmite:

Ziarul „Pravda" publică declaraţiile contraamiralului V. F. Kotov cu privire la incidentul cu scafandrul englez Crabb.

După cum s-a aflat din schimbul de note dintre ambasada U.R.S.S. de la Londra şi Ministerul Afacerilor Externe al Marii Britanii, la 19 aprilie un scafandru englez, căpitanul de rangul 3 Crabb, a efectuat operaţii secrete în apropierea vaselor sovietice sosite în Anglia în vizită de prietenie. Presa engleză arată deschis că Crabb a pierit în cursul executării unor „operaţii de spionaj submarin în apropierea unui crucişător rusesc" în timp ce vasele sovietice se aflau în portul Portsmouth.

In legătură cu aceasta corespondentul ziarului „Pravda" a adresat comandantului flotei de vase sovietice care au vizitat în aprilie porturile engleze, contraamiralului V. F. Kotov, rugămintea de a explica acest incident.

V. F. Kotov a spus următoarele:

In ziua de 19 aprilie la ora 7,30 (ora Greenwich) trei matrozi ai distrugătorului „Soverşennii" aflat alături de crucişătorul „Ordjonikidze" în portul Portsmouth, au observat la suprafaţa apei, între distrugătoarele sovietice, un scafandru în echipament uşor, de culoare neagră. Pe cap scafandrul purta o mască cu un orificiu dreptunghiular pentru vedere. In picioare el purta flotoare de cauciuc. Scafandrul a rămas un timp la suprafaţa apei, cu faţa în sus, apoi s-a scufundat lîngă bordul distrugătorului „Smotriaşcii", care se afla bord la bord cu distrugătorul „Soverşennii". Era limpede că scafandrul urmărea crucişătorul „Ordjonikidze" ancorat la locul de amarare.

Curînd după aceasta, într-o convorbire personală cu şeful statului major al bazei maritime militare Portsmouth, contraamiralul Barnet, convorbire care a avut loc la 21 aprilie la clubul ofiţerilor din Portsmouth, eu i-am adus la cunoştinţă acest fapt şi l-am rugat să-mi explice cauza apariţiei scafandrului în apropierea vaselor sovietice.

In pofida faptelor evidente, contraamiralul Barnet mi-a răspuns că în regiunea portului nu putea să se afle nici un scafandru, deoarece şcoala Vernon pentru scafandri era închisă în acel timp, iar personalul ei era în vacanţă. După spusele sale, în port nu existau nici alţi scafandri.

Totuşi, curînd această „enigmă" a fost rezolvată. Ziarele engleze au confirmat că în apropiere de vasele sovietice s-a aflat într-adevăr scafandrul englez Crabb care, după cum a scris ziarul „Daily Mail", a avut misiunea „să studieze linia de plutire a crucişătorului rusesc".

Nota engleză din 9 mai publicată în ziare confirmă în fond acest fapt. In această notă se arată că „scafandrul care, după cum s-a declarat în nota sovietică, a fost zărit de pe vasele militare sovietice plutind între distrugătoarele sovietice, a fost, după toate probabilităţile, căpitanul de rangul 3 Crabb". Ce-i drept, în nota engleză se menţionează că prezenţa lui Crabb în apropierea vaselor sovietice „n-a fost autorizată", dar acest lucru nu pare convingător.

Astfel, se poate considera ca fapt stabilit că anumite cercuri din Anglia au întreprins împotriva vaselor sovietice sosite în Anglia în vizită de prietenie, acţiuni care nu sînt în concordanţă cu normele elementare ale ospitalităţii.

„Războiul în Europa poate fi evitat"

- Interviul acordat de W. Ulbricht agenţiei de presă A.D.N. -

BERLIN 13 (Agerpres). — Agenţia A.D.N. a transmis textul unui interviu pe care Walter Ulbricht, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al R. D. Germane şi prim secretar al C.C. al P.S.U.G., l-a acordat unui corespondent al acestei agenţii.

Corespondentul agenţiei A.D.N. a rugat pe W. Ulbricht să expună punctul de vedere al Partidului Socialist Unit din Germania asupra posibilităţii de asigurare a păcii în Europa.

W. Ulbricht a declarat că războiul în Europa poate fi evitat şi că acest lucru depinde într-o măsură însemnată de clasa muncitoare şi de forţele iubitoare de pace din Germania occidentală.

Referindu-se la argumentele folosite de guvernul Adenauer pentru a justifica politica de remilitarizare şi în special la aşa-zisa „primejdie de atac" din partea Uniunii Sovietice şi a ţărilor lagărului democratic, W. Ulbricht a subliniat că această poziţie este lipsită de temei.

Populaţia iubitoare de pace din Germania occidentală, a continuat W. Ulbricht, are suficiente forţe pentru a forma un parlament şi un guvern care să promoveze teza dezarmării, care să ia atitudine împotriva stocării de armament atomic în Germania şi pentru retragerea tuturor trupelor străine, pentru înţelegere între Republica Democrată Germană şi Republica Federală Germană în problemele privitoare la efectivul, staţionarea şi înarmarea forţelor poliţieneşti şi militare din Germania.

Intrebat cum apreciază declaraţia ministrului Afacerilor Externe al R.F. Germane, von Brentano, care a spus că reunificarea Germaniei constituie premiza dezarmării, W. Ulbricht a răspuns:

Un ministru al Afacerilor Externe care face o astfel de declaraţie dovedeşte că nu cunoaşte deloc situaţia reală din Germania şi Europa.

Răspunzînd la o altă întrebare, şi anume pentru ce dezarmarea poate constitui premiza reunificării Germaniei, W. Ulbricht a spus:

Cauza reunificării Germaniei este apropiată inimii fiecărui german şi ea necesită ca în Germania occidentală militarismul să fie desfiinţat şi ca în această ţară să se creeze un guvern care să fie gata să ia parte la un tratat privitor la securitatea colectivă în Europa, care ar face de prisos grupările militare în Europa. In acest caz, cele două state germane s-ar putea înţelege şi asupra unui tratat de pace echitabil.

Privitor la posibilităţile de reunificare a Germaniei, W. Ulbricht a spus între altele:

Cea de a treia conferinţă a P.S.U.G. a răspuns limpede la această problemă: Reunificarea Germaniei este o chestiune care-i interesează pe germanii înşişi şi ea poate fi realizată numai printr-o înţelegere între R. D. Germană şi R.F. Germană.

Unii politicieni din Germania occidentală — a spus în continuare W. Ulbricht — se întreabă care trebuie să fie preţul reunificării. Noi considerăm că reunificarea Germaniei nu este o tranzacţie, în care intervine problema preţului. Poporul vrea ca Germania reunificată să fie un stat democrat şi iubitor de pace. Cine doreşte cinstit reunificarea Germaniei, a declarat apoi W. Ulbricht, trebuie să păşească pe singura cale reală, calea tratativelor dintre R.F. Germană şi R.D. Germană.

Cele două guverne, a precizat W. Ulbricht, ar putea ajunge la o înţelegere cu privire la limitarea forţelor armate, ar putea să-şi asume angajamentul să nu introducă serviciul militar general obligatoriu, să se pronunţe, după cum propune de mult timp guvernul Republicii Democrate Germane, pentru interzicerea stocării de armament atomic pe teritoriul german. Cele două guverne ar putea lua obligaţia de a nu permite propaganda de război, de a interzice difuzarea literaturii de aţîţare împotriva diferitelor popoare.

Uniunea sindicatelor din Germania occidentală şi Uniunea sindicatelor libere germane ar putea realiza o înţelegere asupra reprezentării comune a intereselor muncitorilor, mai ales în ceea ce priveşte introducerea treptată a zilei de muncă de 7 ore, precum şi a săptămînii de 40 de ore în anumite ramuri industriale.

In legătură cu declaraţia generalului Gruenther

MOSCOVA 12 (Agerpres). — Ziarul „Pravda" publică sub titlul „In legătură cu declaraţia generalului Gruenther", un articol redacţional în care, printre altele, se spune:

E greu să găseşti în prezent un om de stat sau un om politic de răspundere care să nu recunoască că situaţia internaţională s-a îmbunătăţit ca urmare a politicii iubitoare de pace a Uniunii Sovietice. Chiar Winston Churchill, care nu poate fi considerat cituşi de puţin un admirator al Uniunii Sovietice, a trebuit să sublinieze în cuvîntarea sa de acum două zile, ţinută la Aachen, (Germania Occidentală) influenţa binefăcătoare a politicii sovietice asupra îmbunătăţirii situaţiei internaţionale. Bătrînul om de stat englez a arătat caracterul nefast al existenţei unor blocuri ostile, subliniind în mod just că lichidarea blocurilor rivale ar înlesni rezolvarea principalelor probleme internaţionale litigioase.

In această lumină este cu totul nedemnă declaraţia făcută la conferinţa de presă de la Bonn de generalul american Gruenther, demisionat recent din funcţia de comandant al forţelor armate ale blocului Atlantic. Incercînd să pună piedici în calea slăbirii încordării internaţionale, Gruenther recurge la denaturări răuvoitoare în legătură cu intenţiile Uniunii Sovietice. Căutînd să grăbească înarmarea Germaniei Occidentale şi s-o oblige să înarmeze într-un termen scurt 500.000 de oameni, acest general belicos îi cheamă pe germani să nu se încreadă în politica sovietică iubitoare de pace pe care el o numeşte cînd politica „zîmbetelor coexistenţei", cînd pur şi simplu „campania zîmbetelor".

Dar comandantul forţelor armate ale blocului Atlanticului de nord nu s-a limitat să-i intimideze numai pe ascultătorii lui germani şi vest-europeni. El a încercat făţiş să intimideze în acelaşi timp şi poporul sovietic. Tocmai în acest scop a descris el atît de lăudăros posibilitatea S.U.A. de a da Uniunii Sovietice „lovituri simultane" cu toate mijloacele tehnice militare moderne. Generalul furios ameninţă să arunce asupra U.R.S.S. bombe atomice cu ajutorul celor mai diferite „mijloace de transport": avioane, proiectile teleghidate, rachete şi artilerie. Parcă nici n-ar fi aflat că toate aceste „mijloace de transport" a armelor atomice nu sînt deţinute numai de generalii americani?

Oamenii sovietici nu aud pentru prima oară ameninţări din partea diplomaţilor şi generalilor americani şi le apreciază cu luciditate posibilităţile militare ale S.U.A. Dar dacă aceste ameninţări n-au putut să intimideze înainte, cu atît mai puţin intimidează ele în prezent. Oamenii sovietici cunosc bine adevărata stare de lucruri de pe arena mondială şi raportul real de forţe. Ei ştiu foarte bine că forţele armate ale Uniunii Sovietice vor putea să le asigure munca lor paşnică.

Ar fi timpul ca anumiţi generali americani lăudăroşi să ştie că „marea lovitură" despre care pomenesc cu atîta plăcere în discursurile lor, nu mai este deloc un monopol al forţelor armate ale S.U.A. Ar fi timpul ca ei să afle de asemenea că în momentul de faţă nu a rămas pe globul pămîntesc nici un centru important din punct de vedere militar, nici o bază militară importantă care să nu fie accesibilă tehnicii militare moderne. De acest lucru ar trebui să-şi amintească anumite persoane excesiv de războinice care îşi bazează calculele lor strategice pe factori care sînt de domeniul trecutului.

Cine a avut nevoie de această absurdă lăudăroşenie şi de această ameninţare cu bomba atomică? Cine este interesat să semene frica şi să aţîţe isteria?

Toate acestea interesează numai forţele care se străduiesc să împiedice slăbirea continuă a încordării internaţionale pentru a stoarce ca şi pînă acum profituri de pe urma livrărilor de armamente.

Dar popoarele din Europa nu se vor lăsa înşelate; ele vor şti să dea răspunsul cuvenit atît generalilor lăudăroşi şi neîndemînatici cît şi acelora care se află în spatele lor.

Contracte de 25.000.000 de rupii între India şi ţările din răsăritul Europei

DELHI. — Biroul Indian de Informaţii. Un purtător de cuvînt al Ministerului Comerţului şi Industriei al Indiei a declarat, în cadrul unei conferinţe de presă, că guvernul indian a încheiat cu Uniunea Sovietică şi alte ţări din lagărul socialist tranzacţii în valoare de 25.000.000 de rupii. India va furniza cafea şi minereu de fier şi va importa în schimb ciment, fier şi oţel.

Doliu şi greve în Cipru după asasinarea tinerilor ciprioţi

NICOSIA 12 (Agerpres).— „Pentru a treia zi consecutiv — relatează din Nicosia corespondentul agenţiei France Presse — toţi ciprioţii de origină greacă se află în grevă generală în semn de doliu după executarea lui Caraolis şi Demetrius. Magazinele sînt închise iar ziarele nu au apărut".

Pe de altă parte, agenţiile de presă relatează că autorităţile militare britanice încearcă să înăbuşe această largă mişcare de protest a populaţiei cipriote recurgînd la noi acte de represiune. La 11 mai trupe britanice au deschis focul pe străzile Nicosiei împotriva unui băiat cipriot care a fost grav rănit şi apoi a decedat la spital.

Presa din diferite capitale occidentale continuă să critice cu severitate executarea tinerilor ciprioţi, exprimîndu-şi deschis neliniştea faţă de „lovitura pe care a primit-o unitatea atlantică". Ziarul olandez „Parool", care apare la Haga, subliniază astfel că „politica dusă de Marea Britanie în problema Ciprului a dus la o încordare extremă a relaţiilor anglo-greceşti, şi aceasta în timp ce, între Grecia şi Turcia — alt membru al pactului N.A.T.O. — domnesc relaţii care nu prezintă nici un fel de caracteristică a prieteniei".

Chiar şi numeroase ziare burgheze britanice îşi exprimă nemulţumirea faţă de politica adoptată de autorităţile engleze din Cipru. Ziarul „Daily Mirror" îl acuză pe guvernatorul britanic al Ciprului, Harding, de a fi guvernat insula „nu cu o politică coerentă, ci doar prin represiuni". şi subliniază că „singura soluţie pentru problema Ciprului este un plan realist în care tratativele să ia locul funiei călăului". Iar ziarul conservator „Daily Sketch", care aminteşte că lecţia istoriei învaţă că spînzurătoarea nu a rezolvat niciodată o problemă legată de dreptul naţional al popoarelor, subliniază că „spînzurătorile nu vor da nici un rezultat dacă nu vor fi înlocuite cu o politică realistă".

Buletin Meteorologic

pentru zilele de 16, 17 şi 18 mai

Vremea rămîne nestabilă la începutul intervalului, cînd vor continua să cadă ploi sub formă de averse cu caracter local. Cerul va fi variabil mai întîi, apoi cu înseninări persistente. Vîntul va sufla slab dinspre răsărit. Temperatura aerului în creştere, minimele vor oscila noaptea între 4 grade şi 11 grade, iar maximele ziua între 17 şi 27 de grade.

Solul va fi în general umed în stratul arabil. Temperatura solului la ora 8 dimineaţa la adîncimile de 5—20 cm va oscila în general între 13 şi 17 grade.

Pe teme externe

Vizita conducătorilor francezi în U. R. S. S.

Astăzi a părăsit Parisul plecînd spre Moscova delegaţia guvernamentală franceză în frunte cu Guy Mollet şi Christian Pineau. Vizita preşedintelui Consiliului de Miniştri şi a ministrului de Externe francez în U.R.S.S., care are loc la puţin timp după vizita conducătorilor sovietici în Anglia şi după încheierea tratativelor franco-iugoslave desfăşurate la Paris, este aşteptată cu deosebit interes de întreaga opinie publică mondială. Contactele şi tratativele directe între conducătorii puterilor apusene şi conducătorii Uniunii Sovietice s-au dovedit deosebit de folositoare pentru înlăturarea neîncrederii între marile puteri, pentru cunoaşterea mai bună a punctelor de vedere a celor două părţi, pentru găsirea căilor care să ducă la soluţionarea problemelor internaţionale litigioase.

Opinia publică mondială acordă o mare preţuire eforturilor făcute de guvernul sovietic în acest sens. Nu se mai poate nega, oricît ar încerca-o propagandiştii în slujba cercurilor agresive, că dacă azi, în situaţia internaţională, îşi face tot mai mult loc spiritul de destindere şi înţelegere, aceasta se datoreşte în cea mai mare măsură politicii de pace şi coexistenţă paşnică promovată de Uniunea Sovietică, ca şi de ţările lagărului socialist. Politica coexistenţei paşnice, ale cărei principii sînt astăzi îmbrăţişate de multe state din lume, a dobîndit mari succese în ultimul timp. Aceste succese au însemnat în acelaşi timp puternice lovituri pentru politica „războiului rece" promovată de cercurile imperialiste agresive.

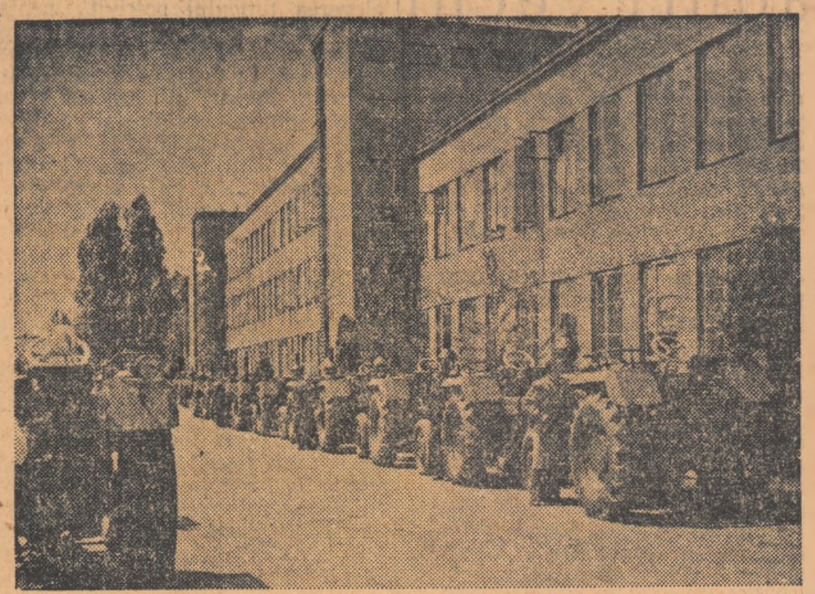
Intr-un interviu acordat unui corespondent al ziarului „Pravda" în legătură cu vizita la Moscova a lui Guy Mollet şi Christian Pineau, preşedintele Comisiei pentru Afacerile Externe a Adunării Naţionale Franceze, Daniel Mayer, arată că „această vizită are loc într-un moment cînd a devenit clar tuturor că războiul rece „nu este rentabil" şi că este necesar să se caute un mod de coexistenţă între cele două regimuri economice între care au de ales colective gigantice de oameni".

Soluţionarea pe calea tratativelor a problemelor internaţionale litigioase este azi recunoscută ca metoda cea mai corespunzătoare de întreaga omenire iubitoare de pace. O serie de conducători politici apuseni înţeleg şi ei că această metodă trebuie aplicată şi că aplicarea ei dă rezultate. De curînd, premierul englez Eden arăta într-o declaraţie a sa: „Ştiu că există oameni care consideră că însăşi încercarea de a duce tratative cu anumite puteri este nerezonabilă şi rău intenţionată. Nu sînt de acord cu ei. Este mult mai bine să se încerce de a se stabili ce se poate face pentru a asigura posibilitatea de a trăi, respectînd propriul mod de viaţă, în loc de a se distruge reciproc într-un război nuclear".

Spre evitarea unei astfel de nenorociri şi-a consacrat eforturile îndeosebi politica externă sovietică. Tratativele franco-sovietice ce se vor desfăşura la cel mai înalt nivel în capitala Uniunii Sovietice vor fi un nou prilej pentru a se contribui, pe bază de reciprocitate, la realizarea bunei apropieri între cele două părţi, înţelegere care să se răsfrîngă pozitiv asupra dezvoltării întregii situaţii internaţionale. Pentru realizarea acestei înţelegeri, există o bază reală, prietenia tradiţională dintre poporul rus şi poporul francez. In momente cruciale pentru viaţa lor şi a popoarelor europene, poporul rus şi poporul francez s-au găsit alături. Uniunea Sovietică nu a avut şi nu are intenţia să acţioneze într-un chip care ar lovi interesele poporului şi statului francez. Şi acest lucru îl ştie cum nu se poate de bine nu numai poporul sovietic, ci şi poporul francez.

Desigur că la Moscova, în cadrul tratativelor ce se vor purta, vor fi dezbătute, alături de probleme care privesc strîngerea legăturilor de prietenie între cele două ţări, şi probleme care privesc asigurarea păcii şi securităţii în Europa şi în lumea întreagă. Nu va lipsi de pe ordinea de zi a tratativelor problema germană, problema reducerii înarmărilor şi a interzicerii armelor nucleare. Desigur că nu vor lipsi nici divergenţele. Dar dacă cele două părţi vor manifesta reciproc înţelegerea necesară şi dorinţa de a se realiza o înţelegere, este fără îndoială că tratativele ce se vor purta la Moscova vor fi încununate de succes. In ce priveşte partea sovietică va face tot ce depinde de ea pentru ca vizita lui Guy Mollet şi Christian Pineau la Moscova să însemne un nou succes al metodei tratativelor în soluţionarea problemelor internaţionale litigioase, succes care va contribui la îmbunătăţirea întregii situaţii internaţionale.

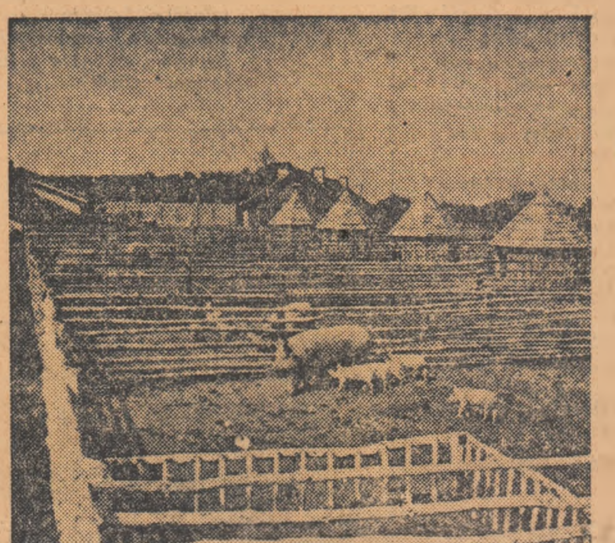
Realizări din R. P. Polonă

Fabrica de tractoare „Ursus" aduce o contribuţie de seamă la mecanizarea agriculturii R. P. Polone. In fotografie: se fac ultimele pregătiri pentru a expedia un nou lot de tractoare staţiunilor de maşini şi tractoare.

La S.M.T. „Rawa Mazowiecka" se fac încă de pe acum pregătiri intense pentru campania de recoltare. Secerătorile-legători au şi fost reparate. Acum, o comisie din care face parte şi inginerul şef, verifică calitatea reparaţiilor.

La staţiunea experimentală a Şcolii Superioare de Agricultură din Brwinov se încearcă metoda aşa-numită a călirii tineretului porcin. Purceii încă de la naştere sînt ţinuţi în adăposturi deschise, înconjurate de ţarcuri de lemn

Tractoarele „Ursus" sînt mîndria industriei constructoare de maşini agricole din R. P. Polonă. Aceste tractoare sînt folosite nu numai pe ogoarele Poloniei ci şi în alte ţări. Pe un vas de transport sînt încărcate tractoare ce sînt livrate ţărilor din America Latină.

Prin Iugoslavia

Impresiile unui membru al delegaţiei Sovietului Suprem al U.R.S.S. care a vizitat R.P.F. Iugoslavia

La invitaţia Scupşcinei Populare Federative a R.P.F. Iugoslavia, Sovietul Suprem al U.R.S.S. a trimis în Iugoslavia, în luna octombrie 1955, o delegaţie, în frunte cu A.P. Volkov, preşedintele Sovietului Suprem al U.R.S.S. Delegaţia a stat în Iugoslavia timp de 3 săptămîni. In acest interval, ea a vizitat toate republicile care formează R.P.F. Iugoslavia, precum şi ţinutul autonom şi regiunea autonomă.

Populaţia de bază a R.P.F. Iugoslavia o constituie: sîrbii, croaţii, slovenii, macedonenii şi muntenegrenii. Printre minorităţile naţionale ale statului sînt: albanezi, unguri, romîni, turci, slovaci, italieni, greci şi alţii.

Subsolul Iugoslaviei este bogat în zăcăminte de bauxită, fier, crom, mangan, antimoniu, cupru şi alte minereuri. Există zăcăminte de magnezit, pirită, huilă şi lignit, petrol, gaze naturale şi mercur. Resursele de apă ale Iugoslaviei sînt foarte mari.

Am vizitat şantierele navale situate pe litoralul Mării Adriatice, uzina de plumb şi rafinăria de petrol, întreprinderile de pielărie din Macedonia şi o mare uzină pentru producerea diferitelor materii plastice pe bază de clorură de sodiu. La această uzină se produc înlocuitori de piele, ţesături, linoleum şi altele. Produsele fabricate aici sînt de calitate superioară, de aceea sînt exportate în mai multe ţări.

Noi ne-am interesat de construcţiile de locuinţe. Atît în construcţia industrială, cît şi în cea de aşezăminte social-culturale, o foarte mare întrebuinţare o au betonul armat, prefabricatele, precum şi ţigla, piatra şi materia plastică. Toate întreprinderile noi, pe care le-am vizitat, sînt construite din beton armat. Betonul este mult folosit la construirea liniilor electrice de transmisie, a stîlpilor pentru iluminatul străzilor, a gardurilor şi a şoselelor. Noile case de locuit sînt simple în ce priveşte arhitectura, confortabile şi economice.

In Iugoslavia, există proprietatea obştească asupra principalelor mijloace de producţie, ca urmare a naţionalizării mijloacelor de producţie în industria mare şi mijlocie, a transportului, a telecomunicaţiilor, precum şi a sistemului bancar şi de credit şi a comerţului cu ridicata.

Agricultura Iugoslaviei este specializată îndeosebi în producerea de porumb, grîu, orz, secară, ovăz. De asemenea, se mai cultivă sfecla de zahăr, fasolea, cartoful, cînepa, inul, floarea-soarelui, bumbacul şi tutunul. Suprafeţe însemnate sînt ocupate de livezi şi vii. In anul 1955, în ţară existau 875 de cooperative agricole de producţie şi aproape 7.000 de cooperative de producţie şi desfacere.

In sectorul zootehnic, o mare atenţie se dă creşterii taurinelor, creşterii porcilor; în regiunile muntoase, se practică pe scară largă oieritul. In anul 1954, în Iugoslavia se numărau 5.273.000 de vite cornute mari, îndeosebi din rasa Simenthal şi locală (cu 9% mai mult decît în anul 1952), 12.557.000 de oi şi capre (cu 10,7% mai mult decît în anul 1952), 4.731.000 de porci din rasa neagră locală şi din alte rase (cu 18,3% mai mult decît în anul 1952).

In anul 1954, s-au luat o serie de măsuri pentru dezvoltarea cu succes a agriculturii. Au sporit în mod considerabil investiţiile de capital în agricultură, au crescut producţia şi importul de îngrăşăminte artificiale, etc.

In Iugoslavia, am vizitat două cooperative. In Macedonia, am fost la cooperativa agricolă „Lazarevo Pole", situată în munţi. Ea se ocupă cu succes de creşterea oilor, avînd 5.000 de oi. In afară de aceasta, cooperativa dispune de o mică ţesătorie pentru confecţionarea covoarelor, de o fabrică de brînzeturi şi de un hotel pentru turişti. Muncitorii acestei cooperative sînt foarte ospitalieri. Preşedintele ne-a spus că ar fi foarte bucuros dacă i-ar vizita colhoznici de-ai noştri, iar noi, de asemenea, i-am invitat pe membrii acestei cooperative să vină în colhozul nostru şi în sanatoriul nostru „Kolos", situat în Kislovodsk.

In Voivodina, noi am vizitat cooperativa „Beceiat", care a luat fiinţă în anul 1946. Această gospodărie este bogată; în fiecare an ea obţine recolte mari. Gospodăria este condusă după principiul hozrasciotului; conducerea — consiliul muncitoresc — este aleasă pe timp de 2 ani, iar directorul este numit prin concurs. In această cooperativă, se foloseşte forţă de muncă salariată. La strîngerea porumbului ajută şi orăşenii. Cooperativa îşi are sanatoriul său în Opatia.

Pe teritoriul „Belîi Monastîri", se află gospodăria de stat „Bele", compusă din 20 de secţii, din care 13 agricole; ea posedă cîteva combinate şi o fermă de păsări. Suprafaţa de teren a gospodăriei de stat „Bele" este de 22.000 ha. Ea are 40.000 de porci, 4.500 de vaci, 800 de cai, 15.000 de oi, 38.000 de găini ouătoare, numărul total al păsărilor este de 150.000 de capete. Cantitatea medie anuală de lapte obţinută este de 3.500 de litri de fiecare vacă. In această gospodărie de stat, a fost construită o linie decovil, pe o întindere de 150 km. Gospodăria dispune de vagoane proprii, de 150 de tractoare şi de 8 combine.

Numărul muncitorilor care lucrează aci este de 5.000. Aparatul administrativ este format din puţini oameni: în Direcţie, lucrează aproape 40 de persoane, iar în fiecare secţie, cîte 4 oameni: un director, un specialist şi doi funcţionari. In toată gospodăria domneşte ordine şi disciplină. Salariul muncitorilor se stabileşte în funcţie de venit. Ca exemplu al unei înalte productivităţi a muncii poate fi dat faptul că un singur muncitor deserveşte 1.000 de porci puşi la îngrăşat. Alimentarea cu apă şi distribuirea furajelor se fac mecanizat; furajele concentrate sînt date vitelor sub formă uscată.

O impresie bună ne-a făcut-o vizitarea şcolilor, grădiniţelor de copii, a cantinelor din cadrul uzinelor şi a spaţiilor verzi din jurul acestora.

Pe insula Brioni, delegaţia noastră a fost întîmpinată de către preşedintele Iosip Broz-Tito. Preşedintele Tito ne-a primit cu multă cordialitate şi, după convorbirea avută, ne-a invitat la masă. In timpul prînzului, oferit în cinstea delegaţiei noastre, preşedintele Tito a rostit un toast pentru prietenia dintre popoarele noastre. El a subliniat dorinţa ambelor părţi de a întări şi dezvolta prietenia dintre popoarele sovietice şi iugoslav.

N. F. LISKIN
deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S.

(din revista „Jivotnovodstvo" nr. 3 — 1956)

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60 10, 7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin",